

UNIVERZA V LJUBLJANI

FAKULTETA ZA ŠPORT

Športno treniranje

Badminton

ZGODOVINSKI RAZVOJ BADMINTONA V SLOVENIJI

DIPLOMSKO DELO

MENTOR

doc. dr. Miran Kondrič

RECEZENT

doc. dr. Tomaž Pavlin

KONZULTANT

Miha Košnik, prof. šp. vzg.

AVTORICA DELA

Maja Kersnik

Ljubljana, 2010

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujem mentorju, dr. Miranu Kondriču, za vso pomoč pri izdelavi diplomskega dela.

Zahvaljujem se Marti Kovač, Danetu Aliču in Andreju Poharju za strokovno literaturo ter Maji Pohar za ideje in prevajanje izvlečka.

Posebna zahvala pa gre mojim najdražjim, staršema in bratu, za vso podporo in ljubezen na moji študijski in športni poti. Hvala ata, mami in Jernej.

Ključne besede: badminton, zgodovinski pregled, razvoj, Slovenija

ZGODOVINSKI RAZVOJ BADMINTONA V SLOVENIJI

Maja Kersnik

Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport, 2010

Športno treniranje – badminton

Število strani: 82 Število slik: 39 Število preglednic: 1 Število virov: 65

IZVLEČEK

Namen diplomskega dela je bil predstaviti nastanek in zgodovinski razvoj badminton v Sloveniji, od začetkov v bivši državi Jugoslaviji pa vse do danes ter prikazati pot te panoge proti olimpijskim igrami. Veliko ljudi danes pozna badminton, vendar po so le redki, ki vedo, da se je badminton v Sloveniji prvič pojavil že leta 1955.

V delu so kronološko zbrani vsi najpomembnejši dogodki, ki so zaznamovali razvoj badminton v svetu in predvsem v Sloveniji.

Predstavljeni so tudi nekateri največji uspehi slovenskega badminton, ki so zaznamovali zgodovino tega športa, predstavljeni pa so tudi nekateri posamezniki, ki so največ prispevali k razvoju in prepoznavnosti badminton v Sloveniji.

Delo prinaša kar nekaj bogatih informacij za tiste, ki jih zgodovina badminton v Sloveniji zanima, koristna pa bo tudi za tiste, ki bi radi izvedeli kaj več o badmintonu kot športni panogi na splošno. Badmintonska zveza Slovenije ima s trenutnim vodstvom zagotovo najboljše možnosti, da doseže visoko zastavljeni cilje in tako poskrbi za nadaljni razvoj te športne panoge v Sloveniji.

Keywords: badminton, history, development, Slovenia

THE DEVELOPMENT OF BADMINTON IN SLOVENIA

Maja Kersnik

University of Ljubljana, Faculty of Sport Education, 2010

Sports training – badminton

Nr. of pages: 82 Nr. of pictures: 39 Nr. of tables: 1 Nr. of sources: 65

ABSTRACT

The goal of this work was to present the foundations and the development of badminton in Slovenia through history, from its beginnings in the former Yugoslavia to this day, and to describe the path of badminton to becoming an Olympic sport. Nowadays, badminton is a commonly known sport, but only few people realize that it first appeared in Slovenia already in 1955.

The work chronologically overviews all the important events that contributed to the development of world badminton and in particular to the Slovenian badminton.

Some of the biggest achievements of Slovene badminton players that have defined the history of this sport in our country are described and the individuals who contributed to the development and recognition of this sport in Slovenia are put forward.

The present work contains a lot of valuable information for all those interested in the history of Slovenian badminton, but also for readers more generally interested in competitive badminton. The Badminton Association of Slovenia and its current leadership are in an optimal position to achieve the highly set goals and thus further develop the sport.

KAZALO

1. UVOD.....	8
2. PREDMET, PROBLEM IN NAMEN DELA.....	10
3. CILJI.....	14
4. METODE DE LA	15
5. RAZVOJ BADMINTONA.....	16
6. ZGODOVINA RAZVOJA BADMINTONA V SLOVENIJI	28
6.1 ZAČETKI IN ORGANIZIRANOST BADMINTONA V SLOVENIJI.....	28
7. SLOVENIJA NA BADMINTONSKIH TEKMOVANJIH IN USPEHI SLOVENSКИH BADMINTONSKIH IGRALCEV V NEKDANJI JUGOSLAVIJI.....	30
7.1 PRVO REPUBLIŠKO IN PRVO DRŽAVNO PRVENSTVO.....	30
7.2 PRVI NASTOP JUGOSLOVANSKE REPREZENTANCE NA EVROPSKEM PRVENSTVU	32
7.3 PRVA MEDALJA ZA SLOVENIJO	33
7.4 ZLATA LETA SLOVENSKEGA BADMINTONA	34
7.5 NASTOP JUGOSLOVANSKE REPREZENTANCE NA PRVEM SVETOVNEM PRVENSTVU	36
7.6 STROGA PRAVILA.....	37
7.7 GRAND PRIX IN EVROPSKA SERIJA	38
8. BADMINTON V SAMOSTOJNI SLOVENIJI	41
8.1 ORGANIZIRANOST BADMINTONA V SLOVENIJI PO LETU 1991	41
8.2 MNOŽIČNOST BADMINTONA V SLOVENIJI	41
8.3 POVEZAVA SLOVENSKEGA BADMINTONA S TUJINO.....	42
8.3.1 TUJI TRENER V SLOVENIJI – NIKOLAJ PEŠEHONOV	43
8.4 NAŠI IGRALCI V TUJIH KLUBIH	45
8.5 NASTOPI IN USPEHI NAŠIH BADMINTONSKIH IGRALCEV V SAMOSTOJNI SLOVENIJI	46
8.6 ORGANIZACIJA MEDNARODNIH TEKMOVANJ V SAMOSTOJNI SLOVENIJI.....	50
9. ORIS RAZVOJA BADMINTONA NA KLUBSKI RAVNI	52
9.1 RAZVOJ KLUBSKEGA BADMINTONA V LJUBLJANSKI REGIJI	52

9.1.1 BADMINTONSKI KLUB OLIMPIJA – PRVI VRHUNCI IN AKTIVNOSTI PRI ŠIRJENJU BADMINTONA V SLOVENIJI	52
9.1.2 JEŽICA – PRVI MOČNEJŠI TEKMEC OLIMPIJI	55
9.1.3 BADMINTON V BRASLOVČAH	57
9.1.4 RAZVOJ BADMINTONSKEGA KLUBA MEDVODE	59
9.1.5 BADMINTONSKI KLUB LJUBLJANA	62
9.2 RAZVOJ BADMINTONA V POMURJU	64
9.2.1 BADMINTON V MURSKI SOBOTI	64
9.2.2 BADMINTONSKI KLUB MLADOST LENDAVA – ZGODOVINA KLUBA.....	65
9.3 RAZVOJ BADMINTONA NA DOLENJSKEM	68
9.3.1 BADMINTONSKI KLUB TOM MIRNA	68
9.4 RAZVOJ BADMINTONA NA ŠTAJERSKEM	71
9.4.1 BADMINTONSKI KLUB KUNGOTA	71
10. SKLEP	75
11. LITERATURA.....	77

1.UVOD

Badminton je moderna športna igra, ki zahteva od igralca veliko napora in odrekanja. Uvršča se med dvoranske športe. S tem se verjetno ne bodo strinjali tisti, ki lopar vihtijo na bližnjem travniku ali lastnem igrišču. Čeprav tudi ta vrsta igranja prinaša sodelujočim kopico užitkov, pa se igranje badmintona v dvorani od le tega na prostem močno razlikuje. V dvorani veter ne usmerja peresno lahke žogice, zato leti tja, kamor ste jo poslali; zaradi ravne podlage je tekanje hitrejše in varnejše, igra pa bolj dinamična.

Večina ljudi zmotno misli, da je badminton lahкотen šport, vendar to ne drži. Danes mora biti vsak igralec badmintona telesno, tehnično, taktično in psihično zelo dobro pripravljen, če želi doseči vrhunske rezultate. Tekmovalec mora imeti razvite motorične sposobnosti, kot so moč, hitrost, koordinacija, gibljivost in vzdržljivost. Od igralca badmintona se zahteva, da ima zelo prefinjen občutek za izvajanje različnih preciznih udarcev in, kar je najpomembnejše, potrebna je velika inteligenca, saj mora biti sposoben zelo hitro oceniti situacijo in nanjo tudi hitro reagirati, da bi na ta način lahko nadigral svojega nasprotnika in uspešno zaključil igro v svojo korist (Horvat, 2007).

Čeprav se začetnikom na prvi pogled zdi neverjetno, zelo hitro ugotovijo, da postavlja obvladovanje peresne žogice igralca pred zelo visoke psihofizične zahteve. Med igranjem namreč doseže badmintonska žogica hitrost tudi čez 300 km/h, poleg tega pa zahteva naporna badmintonska igra maksimalno obremenitev aerobne kapacitete športnika, obenem pa tudi frekvenco pulza nad 90%. Pri badmintonski igri delujejo skoraj vse mišične skupine. Zelo velik je tudi vpliv na gibljivost igralca (Kustec, Nagode in Žorga, 2001).

Strokovnjaki na področju športne vzgoje na Danskem, kjer je badminton vodilni šport in njihovi igralci sodijo med najboljše na svetu, so v svojih študijah ugotovili, da je badminton zelo primeren šport za izboljšanje psihosomatskega statusa organizma, zato ga Danci zelo cenijo in priporočajo vsem kot rekreativno športno dejavnost (Kustec idr., 2001).

V azijskih državah, predvsem na Kitajskem, v Indoneziji in Koreji, je badminton nacionalni šport. Nič nenavadnega torej ni, da na velikih tekmovanjih in tudi na olimpijskih igrah na stopničkah stojijo predvsem njihovi igralci. V Evropi je igra doživela razmah nekje od srede osemdesetih let naprej, najbolj priljubljena pa je prav gotovo na Danskem. Badminton se v razvitem svetu hitro razvija; verjetno tudi zato, ker se v primerjavi s tenisom igra na bistveno manjšem prostoru, torej potrebuje ta šport manj

pokritih površin za rekreacijo istega števila ljudi. Tudi pri nas priljubljenost badmintona narašča, posebej med mladino. V zadnjih nekaj letih se namreč v mnogih osnovnih in tudi srednjih šolah že lahko seznanjajo s tem športom tudi pri pouku športne vzgoje, v svojo rekreativno ponudbo pa ga vključujejo tudi visokošolski zavodi. Tu prav gotovo ne gre za naključje, temveč za potrditev stroke, da gre za šport, ki ima svojo vrednost.

2. PREDMET, PROBLEM IN NAMEN DELA

Iz v uvodu omenjenih značilnostih badmintonske igre je razvidno, da je tekmovalni badminton izredno zahtevna športna panoga. Vendar pa je gledano z drugih vidikov, lahko idealna športna dejavnost otrok, mladine, odraslih vseh starosti in družin. Zaradi svoje specifičnosti pa ga lahko na rekreativnem nivoju igramo do pozne starosti. Kot športna panoga pa je zelo pomemben dejavnik vzgoje mladih in več kot primeren za socializacijo ljudi vseh starosti (Kustec idr., 2001).

Otroci lahko z učenjem badmintona začnejo že zelo zgodaj. Ko otroci začnejo hoditi, že lahko izvajajo gibe, ki so podobni gibanju v badmintonski igri. Kmalu lahko v roke vzamejo lopar, s katerim izvajajo razna nošenja, odbijanja ter pobiranja žogice, skratka vse kar se tiče navajanja na badmintonski lopar in žogico. Posameznik se lahko kasneje ukvarja z badmintonom zgolj rekreativno ali pa se badmintona loti v tekmovalnem smislu. Tudi tu je starostni razpon zelo širok. Starostne kategorije na tekmovalnih segajo od najmlajših, to so otroci stari manj kot enajst let, do najstarejših, ki so starejši od šestdeset let.

Badminton sodi med polistrukturane športne panoge. Cilj igralca je z loparjem udariti pernato žogico čez mrežo na nasprotnikovo stran igrišča, tako da pade na tla na nasprotnikovi polovici igrišča ali pa prileti na nasprotnikovo stran na tak način, da je nasprotnik ni sposoben vrniti in naredi napako. Badmintonska igra razpolaga z veliko paleto različnih udarcev, ki pa so pogojeni še z različno hitrimi žogicami in z različno težo napetosti strun na loparju. Najbolj pa je seveda badmintonska igra odvisna od tehnike, taktike ter načina posameznikove igre.

Badminton sega med najhitrejše športne igre na svetu. Uvrščamo ga v skupino športnih iger z loparjem (tenis, namizni tenis, squash). Po načinu igranja je podoben tenisu in namiznemu tenisu, pri katerih je tekmovalna površina (igrišče) med nasprotnikoma oziroma paroma z mrežo razdeljena na dve polovici.

Smisel badmintonske igre je v tem, da si dva igralca ali dva nasprotna si para, z loparjem ter z različnimi udarci izmenjujeta badmintonsko žogico. Cilj igre je žogico udariti na nasprotnikovo stran tako, da je nasprotnik ne more vrniti, pri tem pa so upoštevana vsa pravila igre.

Celotno igrišče za badminton je široko 6,1 meter in dolgo 13,4 metre. Igrišče na dve enaki polovici deli mreža, ki je visoka 1,55 metra. Lopar za badminton je dolg približno 66 centimetrov, teža pa se giblje med 85 in 90 grami. Žogica je sestavljena iz plute in

šestnajstih gosjih peres, ki so dolgi po 7 centimetrov (<http://en.wikipedia.org/wiki/Badminton>).

Badmintonski dvoboj se točkuje po osvojenih točkah in nizih. Danes je v veljavi način štetja, pri katerem je vsaka napaka točka (»Rally Point Scoring Sistem«). Igra se na dva dobljena niza do 21. Kdor pri razliki vsaj dveh točk prvi doseže 21 točk, je zmagovalec niza. Če oba igralca dosežeta 20 točk, zmaga igralec, ki prvi doseže razliko dveh točk. Zmagovalec dvoboja je tisti, ki prvi doseže dva niza (Horvat, 2007).

Badminton se igra v petih različnih disciplinah: moški in ženske posamezno, moške in ženske dvojice, mešane dvojice.

Badminton je tako individualna kot ekipna športna panoga. Zanimivi in razburljivi so dvoboji pri tesnih izidih, kjer o zmagovalcu odločajo malenkosti.

Največja zabeležena hitrost badmintonske žogice presega 300 km/h, kar je hitreje kot najhitrejši začetni udarec (servis) pri tenisu in se pojavlja redno pri tekmah na vrhunskem nivoju. Pri igri dvojic se pogosto zvrsti 40-50 udarcev v 20-ih sekundah (<http://www.argus-klub.si/argus.htm>).

Do zgoraj opisane oblike badmintonske igre, ki jo poznamo danes, pa ni prišlo kar čez noč. Badminton se lahko pohvali z dolgo zgodovino, med katero so se oblika igre, pravila in material kar precej spreminjala.

Že leta 1874 je major Clapton Wingfield spisal drobno brošuro z naslovom Sparistika. V njej je prvi omenil igro s peresno žogico in jo označil za badminton, podobne igre pa so poznali že dosti prej.

Igre, podobne badmintonu, so se začele najprej pojavljati v Aziji. V 16. stoletju je bila na Kitajskem nekoliko spremenjena oblika badmintonske igre pod imenom TIJANCI bolj popularna od nogometa. V 14. stoletju so na Japonskem dekleta in žene igrale igro z imenom OIBANE. V Koreji so poznali igro, ki so jo imenovali TJYE-KITCHA-KI, in je bila podobna današnji INDIANCI. V Indiji je bila v šestdesetih in sedemdesetih letih 19. stoletja poleg kriketa zelo priljubljena tudi POONA, igra angleških častnikov. Eden izmed častnikov je med obiskom v domovini zašel v kopališki klub na posestvu Badminton, kjer so prav tako igrali eno izmed predhodnic badmintonske igre. Nemalo se je začudil nad podobnostjo obeh iger. V Indiji je ves navdušen pripovedoval o novostih in kraljevi uslužbenec stotnik S.O. Selby je leta 1877 v Karačiju napisal prva pravila badmintona, ki pa so do današnjih dni doživela le nekaj sprememb.

Za razvoj badmintona v Evropi sta zaslužni predvsem Francija in Anglija. Na francoskem dvoru so igrali badmintonu podobno igro. Znano je, da se je zmagovalec bitke pri Marignanu, kralj Franc I. (1515-1547), rad posvečal igri imenovani najprej COQUANTIN, kasneje pa JEU VOLANT. V Angliji, domovini modernega badmintona, so že v 16. stoletju igrali tako imenovani BATTLEDORE AND SHUTTLECOCK. Kasneje je ta igra postala zelo popularna tudi v Ameriki, kamor so jo prinesli angleški izseljenci. Leta 1877 so Angleži ustanovili prvi badmintonski klub na svetu. Prvo britansko prvenstvo »All England Championships (Odprto prvenstvo Anglije)« je bilo odigrano leta 1899. Iz Anglije se je badminton širil še na ostale otoške države in od tam naprej po Evropi. Leta 1930 je skupina Ircev na spoznavanje Danske ponesla s seboj tudi badmintonske rekvizite ter z igro v hipu očarala hladne Skandinavce, ki so ustanovili zvezo in kovali nove, še drznejše načrte.

V bivši državi smo Slovenci začeli igrati badminton šele leta 1956, ko se je za to športno panogo zavzel dr. Leander Bleiweis. Pri ŠD »Papirničar« v Vevčah je ustanovil prvi badmintonski klub. Leta 1962 je bil ustanovljen samostojni Odbor za badminton Slovenije, ki se je leta 1964 preimenoval v Badmintonsko zvezo Slovenije, ki je bila edina badmintonska organizacija v bivši državi. Badmintonska zveza Slovenije je bila oktobra 1965 sprejeta v Mednarodno badmintonsko zvezo (IBF), 20. Aprila 1968 pa v Evropsko badmintonsko zvezo (EBU). Naši igralci so prvič nastopili na tujem 3. Avgusta 1960, ko se je izbrana vrsta Akademskega badmintonskega kluba Olympija iz Ljubljane v Radentheinu (Avstrija) pomerila z avstrijskim državnim prvakom WSG Radenthein ter izgubila z rezultatom 1:10. Kasneje je bilo odigranih še veliko število mednarodnih srečanj, ki pa so bila vsa na klubski ali mestni ravni. V času do danes smo Slovenci v igri posamezno in igri dvojic ter tudi na ekipnih tekmovanjih nanizali kar nekaj lepih rezultatov. Med največje uspehe slovenskega badmintona štejemo uvrstitev Maje Pohar na olimpijske igre v Sydneyu (Avstralija) leta 2000 in Maje Tvrdy leta 2008 v Pekingu (Kitajska). Med odmevnejše rezultate članske reprezentance sodi 2.mesto na Helvetia pokalu (člansko evropsko prvenstvo skupine B) v Caldas de Rhaini na Portugalskem (2003).

Namen diplomskega dela je predstaviti samo športno panogo ter njeno uveljavljanje v bivši državi in kasneje v Sloveniji. Nenazadnje je zgodovina pomembna za narodovo identiteto. S tem delom želim ohraniti spomine in zapise bodočim rodovom, ki se bodo odločili za igranje badmintona. Želim pa tudi izpostaviti tiste posameznike, ki so na tak ali drugačen način zaslužni za razvoj in prepoznavnost badmintona v Sloveniji.

Diplomsko delo bo v pomoč tistim, ki bi radi izvedeli kaj več o razvoju badmintona v Sloveniji ter o badmintonu kot športni panogi splošno. Hkrati bo dobrodošlo učno

gradivo za študente Fakultete za šport, športne pedagoge na osnovnih in srednjih šolah, trenerje ter vse tiste, ki si želijo dopolnilnega znanja na tem področju ter kakovostnejšega dela v badmintonski praksi ter Badmintonski zvezi pri njenem zbiranju zgodovinskega gradiva.

3. CILJI

V skladu s predmetom in problemom diplomskega dela so zastavljeni naslednji cilji:

- Predstavitev razvoja badmintona
- Zgodovina razvoja badmintona v Sloveniji
- Analiza sprememb, ki so pomembno vplivale na razvoj badmintonske igre

4. METODE DE LA

Diplomsko delo je monografsko, sloni pa na zbiranju podatkov iz pisnih virov o badmintonu. Za podatke, ki jih ni bilo možno dobiti med razpoložljivo literaturo, je bila uporabljena metoda neformalnega intervjuja s tekmovalci in funkcionarji.

Uporabljene metode:

- Zbiranje dokumentacijskega gradiva (elektronski in knjižni)
- Metoda neformalnega intervjuja.

5. RAZVOJ BADMINTONA

Badminton sodi med športe z bogato in dolgo tradicijo. O začetkih badmintonske igre imajo zgodovinarji različno mnenje. Badmintonske žogice je moč najti na kitajskem porcelanu, ki je nastalo že okrog 3500 let pred našim štetjem (Eaton 1979: 28). Po raziskavah drugih zgodovinarjev segajo začetki te igre v obdobje cesarja Huangtija na Kitajskem približno 2000 let pred našim štetjem. Igro, ki je imela razmeroma malo skupnega z današnjo obliko badmintonu, so imenovali DI-DSCHIÄN-DSI. Igrali so jo tako, da je odprta dlan roke služila kot lopar, za žogico pa so uporabljali kovanec, na katerem sta bili pripeti dve peresi. To »žogico« so morali čimdlje držati v zraku. Še v 16. stoletju je bila na Kitajskem nekoliko spremenjena oblika badmintonske igre pod imenom TI-JIANCI bolj popularna od nogometa. V 14. stoletju so na Japonskem dekleta in žene igrale igro z imenom OIBANE. Za žogico so uporabljali sadje, ki je bilo opremljeno s pisanimi fazanjimi peresi. Loparji so bili narejeni iz lesa in so bili zelo podobni današnjim namiznoteniškim loparjem. Ker je bila na hrbtni strani narisana podoba njihovega najdražjega, dame niso smele udarjati z backhandom, tj. s hrbtom roke proti nasprotniku. Tako na Japonskem takrat še niso poznali udarca z backhandom. V Koreji so poznali igro, ki so jo imenovali TJYE-KITCHA-KI, podobna današnji INDIACI. Igrali so jo z nogami.

Nekoliko kasneje se je v Mehiki razvila igra, ki je bila zelo podobna badmintonu. Za žogico so uporabljali gumo, v katero so bila vdelana ptičja peresa. Lopar je imel obliko podkve, napet pa je bil z usnjenimi jermeni.

V Evropi so že stari Grki imeli podobno igro badmintonu, in sicer s kovancem, na katerega so privezali gosja peresa. Badmintonu podobno igro so igrali tudi na francoskem dvoru. Znano je, da se je zmagovalec bitke pri Marignanu, kralj Franc I. (1515-1547), rad posvečal igri imenovani najprej COQUANTIN, kasneje pa JEU VOLANT. V začetku je bila žogica sestavljena iz plute in kokošjih peres. Sčasoma so se razvili tudi rekviziti. Žogica je bila opremljena izmenično s črnimi in belimi peresi, da je bila bolj vidna. V tej fazi razvoja so igro imenovali PISCANDEU. Igrale so jo predvsem dvorna dame. Žogico so morale udariti čim višje, ne da bi se pri tem premaknile z mesta. Pri tem so morale udarjati z backhandom. Najbolj znana »igralka badmintonu« iz tega obdobja je bila Kristina Švedska.

Slika 1: Igra »Le Jeu de volant«

Vir: <http://www.historyofbadminton.com/id4.html>

Med slikami je verjetno najstarejša slika francoskega slikarja Jeana Simeona Cardina (1699-1770), ki jo hrani galerija Uffizi v Firencah. Slika prikazuje deklico, ki v desnici drži badmintonski lopar, v levici pa peresno žogico. Slika se imenuje »La fillette au volant«. Zelo zanimiva je tudi slika danskega slikarja Jakoba Muncha iz leta 1813, ki jo hrani muzej v Eidsvoldu na Norveškem. Prikazuje danskega kronskega princa Friderika, ki prav tako v desnici drži badmintonski lopar, v levici pa peresno žogico. Seveda v tistem času ta igra ni imela dosti skupnega z današnjim badmintonom. Ni bilo ne črt, ne mreže, naloga igralcev pa je bila obdržati žogico čim dlje v zraku. Igro podobno badmintonu so igrali tudi na poljskem dvoru konec 17. in v začetku 18. stoletja. Zanimivi so tudi citati, ki jih je moč najti v raznih gledaliških in opernih delih iz tega obdobja. V Schillerjevem »Don Carlosu« tako najdemo »Einmal geschah es bei Tante, ein Federball ins Auge flog (Enkrat se je zgodilo pri teti, da je žogica priletela v oko)« (Kustec idr., 2007).

V Angliji, domovini modernega badmintona, so že v 16. stoletju igrali t.i. BATTLEDORE AND SHUTTLECOCK (vrsta igre z loparjem in operjeno žogico). O tem pričajo citati iz del angleških piscev iz tega obdobja (Oxford English Dictionary, The, 1992): BATTLEDORE AND SHUTTLECOCK je bila igra, v kateri sta dva igralca skušala čim dlje obdržati žogico v zraku. Cilj igre ni bil v tem, kako čimprej zaključiti igro, temveč sta se igralca trudila izmenjati čimveč udarcev. Na enem od loparjev, ki jih še vedno hranijo na posestvu »Badminton House« v Gloucestershireu v Angliji – od tod tudi današnja raba besede »badminton« - je moč najti naslednji zapis: »The Lady Henrietta Somerset, in February 1845, kept up with Miss Sybil Mitchell, 2018 (Februarja 1845. leta je dama

Henrietta Somerset izmenjala 2018 udarcev z gospodično Sybil Mitchell)« (Davis 1998: 7). BATTLEDORE AND SHUTTLECOCK je postal tudi zelo popularen v Ameriki, kamor so ga prinesli angleški izseljenci (Kustec idr., 2001).

Slika 2: Ženske med igro »Battledore and shuttlecock«

Vir: <http://www.historyofbadminton.com/id4.html>

Slika 3: Rekviziti za igro »Battledore and shuttlecock«

Vir: <http://www.badminton-wolfsberg.com/templatura/images/favicon.ico>

Moderni badminton se je začel igrati šele v drugi polovici 19. stoletja. Leta 1872 je nad posestvo Badminton Park v Gloucestershire v Angliji sredi zabave z morja prihrumela

nevihta in razpoložena družba se je zatekla v dvorec gostitelja, Beaufortskega vojvode Duka. Sredi prostrane sobane so razposajeni povabljeni v višini pasu razpeli vrv in si prek nje s pletenimi otroškimi loparji podajali krilato žogico. Rodila se je igra, ki je dobila ime po posestvu - Badminton. Vojvoda in njegovih sedem hčera so različico igre BATTLEDORE AND SHUTTLECOCK takoj sprejeli. Sprva so ga igrali le premožnejši sloji, v glavnem kot družabno igro. Športna plat je bila manj pomembna, tem bolj pa takratna moda. Obleka za igro je bila natančno predpisana. Moški so nosili frake in cilindre, ženske pa klobuke različnih barv, ogrinjala in obleke z dolgimi vlečkami.

Slika 4 in 5: Posestvo Badminton Park v Gloucestershire v Angliji v 19. stoletju in leta 2007

Vir: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/2b/BadmintonMorris_edited.jpg

V Indiji je bila v šestdesetih in sedemdesetih letih 19. stoletja poleg kriketa zelo priljubljena tudi POONA, igra angleških častnikov, ki so šampanjske zamaške opremili z gosjimi peresi in jih s steklenicami pošiljali sem in tja. Eden izmed častnikov je med obiskom v domovini zašel tudi v kopališki klub v Badmintonu in se nemalo začudil nad podobnostjo obeh iger. V Indiji je ves navdušen govoril o novosti in kraljevi uslužbenec stotnik S.O. Selby je leta 1877 v Karačiju napisal prva pravila badmintona, ki so do današnjih dni doživela le nekaj sprememb. Za Angleže je bil to pravi pretres, kajti pri njih so obstajala neuradna, gentlemanska pravila, ki so bila v veljavi vse od prvega tekmovanja leta 1873.

Leta 1877 so Angleži ustanovili prvi badmintonski klub na svetu, imenoval se je »Bath Badminton Club«. Badminton je dobival vedno več privrženec s tekmovalno žilico. Tako je bil badminton dokončno priznan kot nov šport, ki se je še v istem letu razširil na 12 klubov. Tudi iz ZDA je prišla novica o ustanovitvi Badminton club of the City of New York, ki obstaja še zdaj, tako kot dvorec v Park Badmintonu. Glede na to, da se je badminton začel širiti kot tekmovalni šport, so bila nujno potrebna tudi pravila. Badmintonska pravila, ki jih je leta 1877 napisal S.O. Selby, je leta 1887 in nato 1890

predelal eden izmed pionirjev badmintona na Otoku - J.H.E. Hart. Septembra 1893 je bila v mestecu Southsea ustanovljena Badmintonska zveza Anglije, čez pet let pa je bil v Guildfordu prvi odprti turnir. Naslednje leto je v Londonu, v Drill Hallu, v okrožju Backingahm Gate, organizirano britansko prvenstvo »All England Championships (Odprto prvenstvo Anglije)«, ki je bilo končano v enem dnevu. Turnir se je končal z zmagama S.H. Smitha in E.W. Thomsonove. Sčasoma je to tekmovanje postalo najbolj slovito badmintonsko tekmovanje na svetu, enako pomembno kot Wimbledon v tenisu. Vseangleško prvenstvo je bilo vedno bolj privlačno, tekmovanje so preselili v nekoliko bolj ugledno dvorano v okrožju Bunhill Row in nastopati so začeli tudi neotoški igralci in igralka.

Slika 6: Logo Odprtega prvenstva Anglije

Vir: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/d/d3/Allengland_logo.jpg

Razcvet badmintona je bil nasilno pretrgan s 1. svetovno vojno, vseangleških prvenstev ni bilo med leti 1915 in 1919. Prvo povojno prvenstvo je osvojil Sir George Thomas Bart, legendarna osebnost svetovnega badmintona in polnih sedemindvajset let angleški reprezentant. Med leti 1902 in 1929 je nanizal devetindvajset reprezentančnih nastopov, štirikrat zapored zmagal na vseangleškem prvenstvu in na koncu športne poti postal najaktivnejši funkcionar Badmintonske zveze Anglije.

Iz Anglije se je badminton širil naprej po ostalih evropskih državah. Tako je bila ob koncu 19. stoletja ustanovljena Irska badmintonska zveza, leta 1902 pa prvi nemški klub - Der Bad Homburg Badminton Club. Leta 1903 je prišlo do prvega mednarodnega dvoboja med Anglijo in Irsko. Badmintonska zveza Škotske je bila ustanovljena leta 1907, sledili pa so ji Wales in nekatere druge evropske države.

Novi mejnik je leto 1921, ko so nacionalno zvezo ustanovili v Kanadi. To je bila prva nacionalna zveza zunaj Evrope. Leta 1931 se je Kanadčan Jack Purcell prvi odločil za pot poklicnega igralca badmintona, toda po zelo kratkem obdobju, še isto leto, se je spet razglasil za amaterja. Leto poprej je skupina Ircev na spoznavanje Danske ponesla s seboj tudi badmintonske rekvizite in z igro v hipu očarala hladne Skandinavce, ki so ustanovili zvezo in kovali nove še drznejše načrte. Na dvoboj so izzvali Angleže in do srečanja reprezentanc, ki še vedno krojita vrh evropske igre s peresno žogico, je prišlo leta 1932 v Kobenhavnu. Angleži so vlogo kapetana zaupali Siru Georgu Thomasu Bartu in zmagali s 5:0 (Radar, 1990).

Slika 7: Sir Georg Thomas Bart

Vir: <http://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/9/9c/GeorgeAlenThomas.jpg>

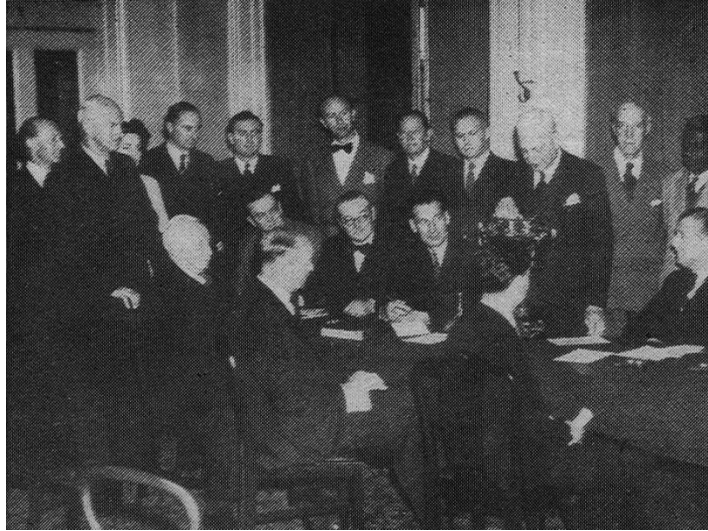
Badminton so igrali že v več državah in Angleži so sprožili pobudo o združitvi v skupno zvezo. Zastopniki nacionalnih zvez Anglije, Danske, Francije, Irske, Kanade, Nizozemske, Nove Zelandije, Škotske in Walesa so se 5. julija 1934 zbrali v Londonu na ustanovnem shodu Mednarodne badmintonske zveze (International Badminton Federation /IBF/). Za prvega predsednika so soglasno izbrali Sira Georga Thomasa Barta, ki je to funkcijo uspešno opravljal polnih 21 let.

Dva meseca kasneje so nacionalno zvezo ustanovili tudi Indijci, ki so badminton igrali že 60 let, in se naslednje leto včlanili v IBF. Leta 1936 so se IBF pridružili Avstralci, za njimi sta za članstvo zaprosili Švedska in Malaja, leta 1938 ZDA, ob izbruhu 2. svetovne vojne Norvežani in Mehičani, iz IBF pa so izstopili Nizozemci. Leta 1940 je bila sprejeta

še Južna Afrika. Med leti 1942 in 1945 je dejavnost mednarodne zveze zaradi vojne vihre zamrla, v članstvu pa je bilo 16 nacionalnih zvez. Danes je v IBF vključenih 164 držav članic iz petih kontinentalnih zvez: Evropska badmintonska zveza (the European Badminton Union), Afriška badmintonska zveza (the Africa Badminton Federation), Azijska badmintonska zveza (the Asian Badminton Confederation), Oceanska badmintonska zveza (the Oceania Badminton Confederation) in Panameriška badmintonska zveza (the Panamerican Badminton Confederation).

Ob ustanovitvi IBF se je v Angliji ugled badmintona povečal in vseangleško prvenstvo se je preselilo v idilično okolje Royal Horticultural Hall, v kraljevem okrožju Westminster. Leta 1935 se je med zmagovalke vpisala H.S. Uber, druga legendarna osebnost igre s peresno žogico. Zadnjega prvenstva All England pred začetkom 2. svetovne vojne se Britanci še danes z grenkobo spominjajo. V londonski Kraljevi vrt je leta 1939 s tremi naslovi danskega prvaka prišel Tage Madsen in omajal 39 let dolgo tradicijo. Osvojil je 35. vseangleško prvenstvo, kar je bilo od samega začetka področje Britancev. To leto je bilo prelomno za vseangleško prvenstvo, saj se je končal zmagovalni niz Britancev na tem prvenstvu. Od takrat naprej so to prvenstvo zmagovali igralci iz različnih koncev sveta.

Istega leta je predsednik IBF Sir George Thomas Bart izdelal načrt o ustanovitvi ekipnega tekmovanja za moške, ki naj bi še povečalo zanimanje za igranje badmintona. V ta namen je tudi daroval srebrni pokal, cikel posameznega tekmovanja s kvalifikacijami v oceanski, ameriški in evropski skupini pa naj bi trajal tri leta. Prvo tekmovanje za Thomasov pokal je še pred žrebanjem prekinila 2. svetovna vojna. Kmalu po 2. svetovni vojni pa badminton ponovno oživi. Leta 1947 se nadaljuje vseangleško prvenstvo, naslednje leto pa se je začelo dolgo pričakovano tekmovanje za Thomasov pokal, najimnitnejše tekmovanje moških ekip. Prijavljenih je bilo deset reprezentanc. Najbolje je bilo zastopano tekmovanje v evropski skupini, kjer je v finalu Danska premagala Anglijo z 9:0. V finalni tekmi ameriške skupine so ZDA odpravile Kanado z 8:1, v oceanski skupini pa je bila prijavljena samo Malaja in neposredno napredovala na finalni turnir, ki je potekal od 21. do 26. februarja 1948. Na finalnem turnirju je gladko zmagala reprezentanca Malaje. Zanimanje za to tekmovanje je bilo vedno večje in leto 1955 je nastopilo že 21 reprezentanc. Namesto oceanske skupine sta bili ustanovljeni azijska in avstralska skupina.

Slika 8: Prvo žrebanje za Thomasov pokal leta 1948 v Londonu

Vir: Od zabave v Badminton Parku do Ol. *Radar*, (1990),164, str. 111.

Podobno tekmovanje kot je Thomasov pokal so si zaželele tudi igralkе. Prvi predlog so pripravile leta 1950, toda vodilni moške pri IBF so možnost ekipnega tekmovanja ženskih vrst gladko zavrnili. Popustili so leta 1956, ko je pokroviteljstvo nad tekmovanjem prevzela Angležinja H.S. Uber in podarila pokal za zmagovalno vrsto. Tekmovalni sistem je bil povsem enak kot pri moških.

Slika 9: H.S.Uber med predstavitvijo pokala za zmagovalno vrsto ekipnega tekmovanja žensk

Vir: Od zabave v Badminton Parku do Ol. *Radar*, (1990),164, str. 113.

V Frankfurtu na Maini so 24. septembra 1967 delegati nacionalnih zvez Avstrije, Belgije, ČSSR, Danske, Anglije, Finske, Nizozemske, Norveške, Švedske, Švice in ZRN ustanovili Evropsko badmintonsko zvezo (European Badminton Union). Za prvega predsednika je bil izbran Švicar Hans Peter Kunz. Že 7. oktobra je EBU priznala tudi Mednarodna zveza (Kustec idr., 2001).

Konzervativni člani EBU so naposled spoznali, da razna mednarodna prvenstva niso več prava spodbuda za razvoj igre s peresno žogico in 20. aprila 1968 je bilo v Bochumu prvo evropsko prvenstvo. Pravico do nastopa sta imela samo dva igralca in dve igralki iz vsake države.

Med olimpijskimi igrami v Münchnu 1972 je bil v bližnjem Oberwiesefeldu demonstracijski turnir v badmintonu, ki pa je bil zelo slabo obiskan. Istega leta je iz Londona 23. julija svet obkrožila novica, da je umrl prvi predsednik IBF Sir George Thomas Bart. Nekaj dni pozneje pa je umrl tudi predsednik EBU Hans Peter Kunz, ustanovitelj tekmovanja Helvetia (evropsko prvenstvo B skupine mešanih ekip), ki je bilo prvič izvedeno leta 1962 v Zürichu (Švica). Čez dvajset let, leta 1992 je badminton postal olimpijski šport in tega leta je bil prvič na programu letnih olimpijskih iger v Barceloni.

Na začetku sedemdesetih let so se politični spori med Kitajsko, Formozo in Tajvanom prenesli tudi na športno področje, kot azijski nacionalni šport pa je bil še posebej izpostavljen badminton. Azijci so leta 1978 ustanovili Svetovno badmintonsko zvezo (WBF) in začel novačiti nove člane. Na srečanju v Hong Kongu je bil tudi slovenski zastopnik Matjaž Zaletel in z vrsto prodornih pobud začel zglajevati nesporazum. Kitajci so tako kmalu postali polnopravni člani IBF in tako se je 26. maja leta 1981 WBF združil z IBF.

Vse več je bilo tudi pobud za ustanovitev uradnega posamičnega svetovnega prvenstva in konzervativno vodstvo IBF je slednjič popustilo. Maja 1977 je bila v Malmöju premiera. V odsotnosti Kitajcev so največ kolajn pobrali Danci. Svetovno prvenstvo je bilo na začetku na sporedu vsaka 3 leta, leta 1985 pa so se pri WBF odločili, da bo to tekmovanje na sporedu vsaki dve leti. Tako je bilo do leta 2005, nato pa se je leta 2006 to spremenilo in od takrat naprej je svetovno prvenstvo v badmintonu vsako leto, razen v tistem letu, ko so na sporedu olimpijske igre, svetovnega prvenstva ni na programu.

1977 Malmoe (SWE)	1989 Jakarta (INA)	1999 Copenhagen (DEN)	2007 Kuala Lumpur (MAS)
1980 Jakarta (INA)	1991 Copenhagen (DEN)	2001 Seville (ESP)	2009 Hyderabad (IND)
1983 Copenhagen (DEN)	1993 Birmingham (ENG)	2003 Birmingham (ENG)	2010 Paris (FRA)
1985 Calgary (CAN)	1995 Lausanne (SUI)	2005 Anaheim (USA)	2011 London (ENG)
1987 Peking (CHN)	1997 Glasgow (SCO)	2006 Madrid (ESP)	2013

Preglednica 1: Prizorišča svetovnih prvenstev

Vir: http://www.badminton.de/WM_Statistik.946.0.html?&L=0

Slika 10: Uradni logotip svetovnega prvenstva do leta 2006

Vir: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/e/e3/Logo_ibf_main.jpg

Leta 1982 je končno prišlo do sprememb pravil v tekmovanju za Thomasov in Uberjev pokal. Izločilni sistem v celinskih kvalifikacijah so zamenjali s tekmovanjem v dveh skupinah: evropsko-ameriški-afriški in azijsko-oceanski. Na finalni turnir se iz obeh skupin uvrstijo po tri najboljše reprezentance in gostitelj ter branilec naslova.

Slika 11 in 12: Najbolj znameniti lovoriki: Thomasov in Uberjev pokal (desno)

Vir: Od zabave v Badminton Parku do Ol. *Radar*, (1990),164, str. 110.

Mednarodna badmintonska zveza poleg Thomas in Uber pokala organizira tudi člansko svetovno ekipno prvenstvo, ki se imenuje Sudirman Cup (Sudirmanov pokal). Ime je dobilo po pokojnemu Dicku Sudirmanu (ustanovitelj Badmintonske zveze Indonezije). Tekmovanje je bilo prvič izvedeno leta 1989 v Jakarti (Indonezija). Evropska badmintonska zveza je leta 1972 prvič izvedla člansko evropsko prvenstvo skupine A. Prirejala ga je vsaki dve leti, in sicer v istem času kot člansko evropsko prvenstvo v igrah posameznikov ter igrah dvojic. Še prej, leta 1962, je Evropska badmintonska zveza prvič organizirala člansko evropsko prvenstvo skupine B, ki se imenuje Helvetia Cup (Helvetia pokal). Prirejal se je vsaki dve leti. Prve tri ekipe se uvrstijo na člansko evropsko prvenstvo skupine A. Ti dve tekmovanji sta se igrali vse do leta 2008, ko so se možje pri Mednarodni zvezi odločili, da tekmovanji združijo, in tako se je februarja leta 2009 prvič igralo Evropsko ekipno prvenstvo, na katerem so imele možnost nastopa vse evropske države.

Mednarodna ekipna tekmovanja pa potekajo tudi na klubski ravni. Evropska badmintonska zveza vsako leto prireja Pokal evropskih prvakov (Europe Cup). Zmagovalec prejme prehodni »Evropski badmintonski pokal« (»The Europe Cup of Badminton«).

Leta 1986 je IBF prižgala zeleno luč za serijo turnirjev grand prix, ki so osnova pri izračunavanju svetovne računalniške lestvice. Oktobra leta 1987 je tudi EBU razpisala podobno tekmovanje – evropsko serijo. V začetku leta 2007 WBF uvede nov način tekmovanja za svetovno lestvico. Tekmovanje se imenuje Super Series. To tekmovanje se odvija dvanajstkrat na leto v različnih državah, na koncu pa najboljši igralci igrajo še Super Series Final. Poleg tega tekmovanja se čez leto odvijajo tudi druga tekmovanja pod okriljem WBF in EBU, ki pa so nižjega kakovostnega razreda. Po kakovosti si za tekmovanjem Super Series sledijo še: International Challenge, International Series in Future Series.

Poleg tekmovanj za člane pa imajo svoja tekmovanja tudi mladi. Od leta 1992 dalje se prireja Svetovno prvenstvo za mladince. To tekmovanje je na programu vsaki dve leti. Že od leta 1969 imajo mladi na programu tudi Evropsko prvenstvo za mladince ter Mednarodne turnirje za mladince (International Junior Tournaments), ki štejejo za svetovno in evropsko mladinsko lestvico. Prav tako mladi poleg individualnih prvenstev igrajo tudi ekipna prvenstva. Ta so razporejena po starostnih kategorijah, in sicer obstaja v programu tekmovanj Mladinsko ekipno svetovno prvenstvo ter Mladinsko ekipno evropsko prvenstvo. Uradno se od leta 1990 prireja vsaki dve leti tudi Kadetsko evropsko ekipno in individualno prvenstvo, kjer igrajo igralci mlajši od sedemnajst let.

Z razvojem badmintona je prišlo tudi do določenih sprememb v samih pravilih. Najbolj je bilo to vidno pri načinu štetja. Skozi zgodovino se pojavi več različnih sistemov štetja. Največ časa se je badminton igral na dva dobljena seta do 15 pri moških oziroma do 11 točk pri ženskah. Za ta sistem je bilo značilno, da dobi točko tisti, ki servira, če pa le ta naredi napako, dobi servis nasprotnik in s tem možnost za točko (menjava). Pri tem načinu štetja je lahko prišlo do zelo dolgih in monotonih tekem, zaradi česar je badminton izgubljal na priljubljenosti. Tako so se vodilni možje pri Mednarodni badmintonski zvezi odločili za spremembo pravil. Maja leta 2006 so uvedli veliko bolj atraktiven in dinamičen način štetja na dva dobljena niza do 21 točk, pri čemer je vsaka napaka točka za nasprotnika. Poleg tega so uvedli še »tie-breake«, ko prvi igralec doseže enajsto točko (Horvat, 2007).

Iz zgoraj napisanega je razvidno, da je bil razvoj badmintona do takega kot ga poznamo danes dolg in zelo pester. Skozi vsa ta leta se je marsikaj spremenilo, vendar pa sama predvidevam, da to še ni konec in da se bo v nadaljnjih letih badminton še spreminjal.

6. ZGODOVINA RAZVOJA BADMINTONA V SLOVENIJI

6.1 ZAČETKI IN ORGANIZIRANOST BADMINTONA V SLOVENIJI

Bliskovito širjenje badmintona po svetu se je začelo po 2. svetovni vojni. K nam je prišel šele leta 1955 iz Nemčije, ko so v Elanu po nemškem vzorcu začeli izdelovati prve loparje za badminton. Za igro s peresno žogico so se takoj navdušili stari in mladi, vendar so ga igrali samo za zabavo. To je bil modni krik, tako kot obroči za hula-hop. Noben otrok, nobena ulica ni mogla brez katere izmed teh modnih novosti. Obroči so kmalu utonili v pozabo, igra z lesenimi loparji pa se je nekako le obdržala. Skupini mladeničev in mladenk odbijanje takrat še plastične žogice za zabavo in preganjanje dolgčasa ni več zadoščalo. Začeli so prirejati lokalna tekmovanja.

Na ulici so narisali igrišče – natančnih mer seveda še niso poznali – napeli vrvico in čeznjo položili zaveso. Kratkohlačniki iz Trnovega pri Ljubljani, brata Danče in Janez Pohar, Tomaž Pavčič, Vida Leskovar in drugi so si celo nadeli ime Viktorija, toda niso vedeli, da bodo postali predhodniki najstarejšega, še delujočega kluba v Sloveniji – Olimpije.

Slika 13: Doma izdelana badmintonska žogica iz leta 1957

Vir: Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

Leta 1956 je na drugem koncu Ljubljane – v Vevčah – dr. Leander Bleiweis pri ŠD »Papirničar« ustanovil prvi badmintonski klub na naših tleh. Na teniškem igrišču je pripravil propagandni nastop, na katerem so sodelovali še člani TVD Partizan iz Kočevja, in badminton je na Slovenskem dobil domovinsko pravico.

Na začetku uveljavljanja badmintona v Sloveniji so bili z njim samo križi in težave. Največ mnenj se je kresalo okoli imena igre, eni so zagovarjali badminton, drugi so se ogrevali za perjanko in razlagali, da je igra k nam prišla iz Nemčije, kjer jo imenujejo Federball, kar v prevodu pomeni perjanka. Zaradi neenotnih stališč so za mnenje zaprosili slavista Mirka Rupla, ki je oba izraza ocenil za slovenska, toda prednost dal badmintonu. »Perjanka je del viteške opreme in zato je nedopustno, da se tako imenuje tudi igra s peresno žogico,« je utemeljil svojo odločitev Rupel in pomiril sprte strani.

Na pobudo dr. Leandra Bleiweisa in ing. Janka Janče je badminton pod svoje okrilje sprejela Teniška zveza Slovenije. Šestnajstega februarja 1957 je bil na skupščini TZS ustanovljen Odbor za badminton pri Teniški zvezi Slovenije, ki ga je vodil dr. Bleiwies, profesionalni sekretar pa je bil imenovan od Športne zveze. Prva tri leta je bil to Janko Janša, kasneje pa Janvid Horvat. Na letni konferenci Teniške zveze Slovenije, 10. junija 1962, je bil ustanovljen samostojni Odbor za badminton Slovenije, katerega član je bil tudi Evgen Titan iz Murske Sobote. Odbor za badminton se je 11. novembra 1964 preimenoval v Badmintonsko zvezo Slovenije, ki je bila edina badmintonska organizacija v prejšnji Jugoslaviji. Dan, ko so je Odbor za badminton preimenoval v Badmintonsko zvezo Slovenije (BZS), se šteje za začetek organiziranega igranja badmintona v Sloveniji. Tudi samostojno zvezo je vodil dr. Bleiweis, prvi neprofesionalni sekretar zveze pa je postal Janez Pohar. BZS je bila oktobra 1965 sprejeta v Mednarodno badmintonsko zvezo (IBF), 20. aprila 1968 pa v Evropsko badmintonsko zvezo (EBU). Leta 1972 je Janeza Poharja zamenjal Matjaž Zaletel. Po smrti dr. Bleiweisa je leta 1983 vodenje zveze za en mandat prevzel Tomaž Pavčič. Njegove naslednike na čelu zveze: Milana Šilca, Vilija Sekereša ter tudi Andreja Medveščka je kot sekretar spremljal Miha Šepec st. Do leta 2006 je dva mandata vodil zvezo dr. Aleksander Kustec s sekretarjem Milijem Arapovičem. Leta 2006 postane predsednik badmintonske zveze Dane Alič, za podpredsednika je izvoljen Andrej Pohar, sekretar zveze pa postane Matevž Šrekl.

7. SLOVENIJA NA BADMINTONSKIH TEKMOVANJIH IN USPEHI SLOVENSКИH BADMINTONSKIH IGRALCEV V NEKDANJI JUGOSLAVIJI

7.1 PRVO REPUBLIŠKO IN PRVO DRŽAVNO PRVENSTVO

Po uspelem propagandnem nastopu leta 1956 na Gospodarskem razstavišču so badmintonisti že začeli kovati načrte za organizacijo republiškega prvenstva. Prvo tekmovanje za naslov prvakov Slovenije je bilo 17. in 18. maja 1958 v Ljubljani. Posamična naslova sta osvojila Janez Primožič (Papirničar) in Lada Smole (Kočevje), v igrah v dvoje pa so zmagali Roman Veras – Janez Pohar, Vida Leskovar – Meta Bögel, v mešanih dvojicah pa sta bila najboljša Vida Leskovar in Janez Pohar (vsi Olimpija). Tekmovanje je potekalo na planem, zaradi precejšnjega zanimanja pa je bilo 30. novembra in 1. decembra v Trnovem še državno prvenstvo. Na prvem tekmovanju v zaprtem prostoru so nastopili samo igralci in igralkе iz slovenskih klubov, zaradi tega požrli marsikatero pikro ter se odrekli naslednjim državnim prvenstvom. Pač pa je leta 1959 zaživelo ekipno tekmovanje za pokal Slovenije. V konkurenci dvajset ekip iz šestih klubov je v finalnem dvoboju prva ekipa Olimpije premagala drugo s 5:0.

Slika 14: Prvo tekmovanje za naslov prvakov Slovenije, 17. in 18.5.1958
Janez Pohar in Roman Veras / Janez Primožič in Dušan Pipan

Vir: Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

Slika 15: Prvo državno prvenstvo SFRJ – Ljubljana 30.11. in 1.12.1958

Čepijo od leve proti desni: Mariča Amf, Andreja Gostiša, Vida Leskovar, Meta Bögel, Danče Pohar, Jani Drinovec (vsi Olympia)

Stojijo od leve proti desni: Tomaž Pavčič, Janez Pohar, Jože Drinovec, Miha Trošt (vsi Olympia), Vasja Cerar, Tatjana Močilnikar, Janez Primožič, Marko Primožič, Dušan Pipan (vsi Papirničar)

Vir: Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

Naslednji mejnik v zgodovini badmintona v Sloveniji je bila navezava stikov s tujino. V tistih časih so bila potovanja v inozemstvo zaradi »železne zaves« povezana s številnimi težavami, vendar pa so kljub temu slovenski badmintonisti odigrali prvo mednarodno srečanje. Izbrana vrsta Akademskega badmintonskega kluba Olympia iz Ljubljane je 3. avgusta 1960 gostovala v Avstriji. V Radentheimu se je pomerila z avstrijskim državnim prvakom WSG Radenthein ter srečanje izgubila z rezultatom 1:10. Edino točko je osvojila Vida Bögel. Enak rezultat so Ljubljančani dosegli tudi naslednji dan v Celovcu proti ATUS Klagenfurt. Za ta dva dvoboja so se igralci pridno pripravljali, saj so trenirali ob svitu, ko je bilo v Tivoliju še brezvetrje; v Evropi je bilo takrat še veliko tekmovalj na prostem. Kljub temu pa sta bila poraza neizbežna, saj so se naši igralci prvič srečali s kvalitetnimi loparji in žogicami ter igralci, ki so ves čas trenirali v zaprtih prostorih. Kmalu za tem, 24. septembra 1960, je prišlo v Ljubljani do prvega

mednarodnega srečanja v badmintonu. V povratnem dvoboju je WSG Radenthein premagal Olympijo z 8:0. Prva mednarodna zmaga je bila dosežena 12. maja 1962 v Ljubljani, ko je Olimpija premagala graški Puch s 7:4.

Slika 16: Ekipa Celovca – ATUS Klagenfurt

Vir: http://www.askoe-klagenfurt.at/images/history/3_big.jpg

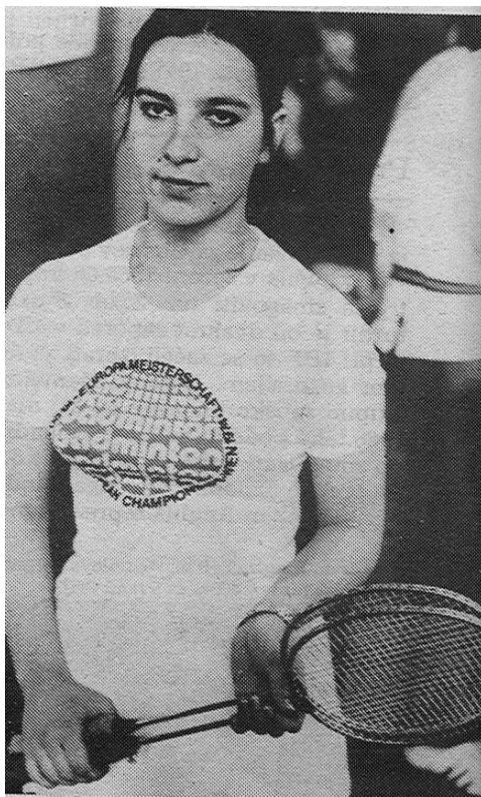
7.2 PRVI NASTOP JUGOSLOVANSKE REPREZENTANCE NA EVROPSKEM PRVENSTVU

Konzervativni člani EBU so naposled spoznali, da razna mednarodna prvenstva niso več prava spodbuda za razvoj igre s peresno žogico in 19. aprila 1968 je bilo v Bochumu prvo evropsko prvenstvo, ki je trajalo tri dni. Pravico nastopa sta imela samo po dva igralca in dve igralki iz vsake države. Nastopili so tekmovalci iz dvanajstih evropskih držav. Jugoslavijo so zastopali Danče Pohar, Tomaž Pavčič, Marta Amf in Breda Križman. Vsi so nastopili v vseh treh disciplinah (posamezno, dvojice, mešane

dvojice). Na žalost našim igralcem žreb ni bil preveč naklonjen in tako so se brez zmage poslovili od tekmovanja. Pohar je prvo kolo med posamezniki zaigral proti kasnejšemu polfinalistu Hansnu iz Danske in izgubil z 15:2, 15:2. Pavčič je bil v prvem kolu turnirja prost, v drugem kolu pa se je pomeril z Waležanom Seamanom. Naš igralec se je nasprotniku dobro upiral in klonil šele po treh setih z rezultatom 13:15, 15:5, 15:7. Pohar in Pavčič sta združila moči tudi v moških dvojicah, kjer jima je žreb že takoj na začetku namenil druga nosilca, Angleški par Jordan/Mills. Naša igralca se nista mogla enakovredno kosati z bistveno močnejšima nasprotnikoma in hitro sta izgubila z rezultatom 15:1, 15:5. V ženski konkurenci sta bili naši predstavnici v prvem kolu prosti, potem pa sta podlegli postavljenim igralkam. Amfova je izgubila proti prvi nosilki turnirja Švedinji Twedbergovi. Izid je bil 11:3, 11:2. Naša druga igralka Križmanova ravno tako ni imela dosti več sreče v žrebu, saj je v svoji prvi tekmi zaigrala proti tretji nosilki Geenei iz Nizozemske. Tako kot fanta sta tudi onidve nastopili v igri dvojic, tam pa sta ju že v uvodnem kolu čakali kasnejši evropski prvakinji, Angležinji Boxall/Whetnall. Visok poraz je bil neizbežen in dekleti sta zapustili igrišče z rezultatom 15:5, 15:5. Na koncu so naši igralci zaigrali še v igri mešanih dvojic. Par Pavčič/Križman je v prvem kolu zaigral proti kasnejšima finalistoma Mills/Perrin iz Anglije, par Pohar/Amf pa je bil prvo kolo prost, vendar potem takoj v drugem kolu dobil za nasprotnika še en močen angleški par Jordan/Whetnall, ki sta bila prva nosilca in kasnejša zmagovalca turnirja. Naš prvi par je izgubil s 15:4,15:4, drugi pa s 15:0, 15:3. Naši so navkljub porazom domov odpotovali z marsikatero dobro izkušnjo in precejšnjo bero novega znanja ter velikim elanom za nadaljnjo delo, saj so v teh dneh videli kako igrajo najboljši evropski igralci.

7.3 PRVA MEDALJA ZA SLOVENIJO

Mednarodni olimpijski komite (MOK) je leta 1969 pod svoje okrilje sprejel badminton. Nizozemci aprila istega leta v Voorburgu pripravijo prvo mladinsko prvenstvo. V Jugoslaviji so z veliko nestrpnostjo pričakovali 2. mladinsko evropsko prvenstvo, ki je potekalo od 16. do 18. aprila 1971 v Gottwaldovu (ČSSR). Glavni adut Jugoslovanske reprezentance je bila Lučka Križman, ki je leta 1967 osvojila naslov pionirske, mladinske in članske prvakinje Slovenije med posameznicami. Po zmagah proti Parvdovi (ČSSR) z 11:3, 11:3, Robbejevi (NIZ) z 11:7, 8:11, 11:8 in Gilesovi (ANG) z 11:7, 12:10 si je igralka Olimpije že zagotovila bron. To je prva in edina medalja za Slovenijo iz evropskih prvenstev v badmintonu. Vstop v finale je bil za Križmanovo nedosegljiv, žreb ji je namenil finalistko All Englanda Berglundovo (DAN), ki je zmagala z 11:2, 12:9.

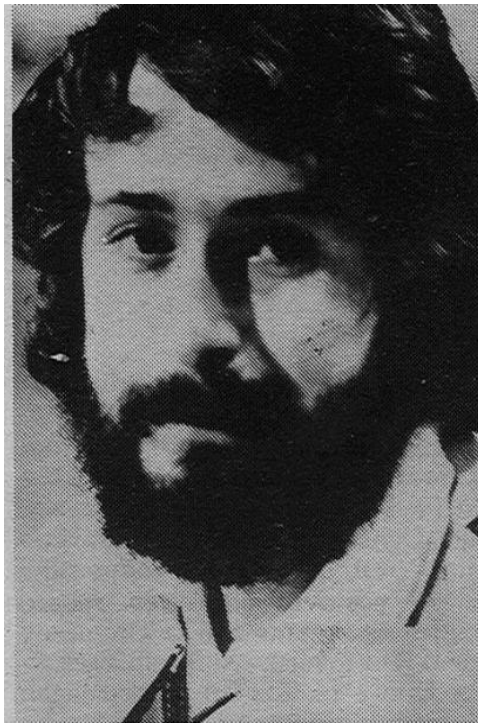
Slika 17: Lučka Križman, prva in edina Slovenka s kolajno z evropskega prvenstva v badmintonu

Vir: Od zabave v Badminton Parku do Ol. *Radar*, (1990),164, str. 120.

7.4 ZLATA LETA SLOVENSKEGA BADMINTONA

Bronasta kolajna Lučke Križman z mladinskega evropskega prvenstva je bila napoved zlatega obdobja slovenskega badmintonu. Na članskem evropskem prvenstvu na Dunaju 1974 sta se Marta Kovač in Lučka Križman med ženskimi dvojicami uvrstili v četrtfinale, uspeh pa je čez štiri leta v Preastonu (Anglija) izenačila moška dvojica Gregor Berden-Stane Koprivšek. Jugoslovanska reprezentanca je dvakrat zmagala na ekipnem tekmovanju za »Zlato pero« (»La Plume d Or«), in sicer v Laussani (Švica) in v Bruslju (Belgija), končno pa je leta 1975 na Wembleyu v dvorani Empire Pool zavihrala tudi jugoslovanska zastava. Med udeleženci 65. tekmovanja All England je bil tudi Gregor Berden. Prireditelji so našemu najboljšemu badmintonistu tedanjega rodu

namenili posebno pozornost; Berden je tekmovanje začel na glavnem tekmovanju, vendar izgubil že v prvem kolu. Berden je v Londonu igral tudi prihodnje leto, se prebil do zadnjega kola kvalifikacij, kjer pa so mu pošle moči, tako da z novo uvrstitvijo na glavnem turnirju s 64. igralci ni bilo nič. To sta bila tudi edina jugoslovanska nastopa na All Englandu. Med enega največjih posamičnih uspehov v nekdanji Jugoslaviji sodi zmaga Gregorja Berdena na mednarodnem prvenstvu Francije leta 1978 - tekmovanju, ki je bilo prvič organizirano že leta 1908, med zmagovalce pa so vpisani tudi sloviti Eddy Choong, Fredy Sonnevile, svetovni prvak Icuk Sugiarto, zmagovalec All Englanda Ib Frederikson in drugi. Leta 1978 je steklo tudi tekmovanje evropskih prvakov. V Göppingenu se je ljubljanska Olimpija imenitno odrezala in z delitvijo 5. mesta preseгла vsa pričakovanja. Uspeh so čez dve leti v Mülheimu ponovili igralci in igralka Ježice, ki so do delitve 5. mesta prišli tudi v Beljaku leta 1987.

Slika 18: Gregor Berden, mednarodni prvak Francije in dvakratni udeleženeec vseangleškega prvenstva

Vir: Od zabave v Badminton Parku do Ol. *Radar*, (1990), 164, str. 121.

Slika 19: Stane Koprivšek, četrtfinalist EP 1978 v igri moških dvojic

Vir: Od zabave v Badminton Parku do Ol. *Radar*, (1990),164, str. 122.

7.5 NASTOP JUGOSLOVANSKE REPREZENTANCE NA PRVEM SVETOVNEM PRVENSTVU

Ker je bilo vse več pobud za ustanovitev uradnega svetovnega prvenstva, je vodstvo Mednarodne badmintonske zveze končno le popustilo in maja leta 1977 je bilo v Malmöju na Švedskem organizirano prvo svetovno prvenstvo v badmintonu. Na to tekmovanje se odpelje tudi izbrana vrsta jugoslovanske reprezentance s predsednikom badmintonske zveze Slovenije, Matjažem Zaletelom, na čelu. Na prvenstvu sta v moški konkurenci nastopila Gregor Berden in Miha Šepec, v ženski konkurenci pa je barve naše reprezentance zastopala Marta Amf. Prav slednja je poskrbela za enega največjih uspehov jugoslovanskega in slovenskega badmintona, saj ji je uspelo zmagati v prvem kolu in osvojiti sedemnajsto mesto. Ostala dva naša igralca nista uspela preskočiti prve ovire in tako ostala brez zabeležene zmage v svojih statistikah.

Slika 20: Marta Amf Kovač, 35-kratna slovenska prvakinja in leta 1977 odlična na svetovnem prvenstvu

Vir: Od zabave v Badminton Parku do Ol. *Radar*, (1990), 164, str. 121.

7.6 STROGA PRAVILA

Igralci in igralka že od nekdanj negodujejo zaradi strogih pravil Mednarodne badmintonске zveze, ki sodi med najbolj konzervativne športne zveze. Eden izmed najbolj slikovitih primerov se je maja leta 1982 zgodil v Ljubljani na finalu desetega turnirja za »Zlato pero«, ki je bilo doslej najkvalitetnejše tekmovanje pri nas.

V igri posameznikov je naš reprezentant Gregor Berden pri rezultatu 1:1 v nizih v srečanju z zastopnikom Avstrije Hoffefgerjem izkoristil pravico do petih minut odmora in odšel v garderobo. Ko se je vračal v dvorano, je vrhovni sodnik iz Nizozemske tekmo že razglasil za končano - zaradi zamude Berdena. Primer je zaradi doslednega spoštovanja togih pravil kmalu obšel svet, kajti nekaj sekund zamude tolerirajo na neprimerno večjih tekmovanjih.

Slika 21: Reprezentanca Jugoslavije na 10. mednarodnem turnirju za »Zlato pero« 1982

Stojijo: Maja Nagode, Miha Šepec, Miha Vilar, Tanja Kovač, Aleš Babnik, Marta Kovač, Gregor Berden, Vita Miklič, Stane Koprivšek in vodja reprezentance Janez Jereb.

Čepita: Bojan Strah in Miha Vrhunec

Vir: Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

7.7 GRAND PRIX IN EVROPSKA SERIJA

Leta 1986 je Mednarodna badmintonska zveza prižgala zeleno luč za serijo turnirjev grand prix, ki so postala osnova pri izračunavanju svetovne računalniške lestvice. Jugoslovansko zastopstvo je prvič nastopilo oktobra v Schwabisch Gmündu (ZRN). Zakonca Miha in Tanja Šepec sta v igri mešanih dvojic izgubila v zadnjem kolu kvalifikacij in na zadnji stopnički ostala brez točk. Toda že v tretjem nastopu, v Parizu konec marca 1987, sta Miha Šepec in Sašo Zrnc v igrah posameznikov dobila po 5 točk, mešana dvojica Šepec-Šepec 10 točk; vsi so bili neposredno uvrščeni na glavni turnir.

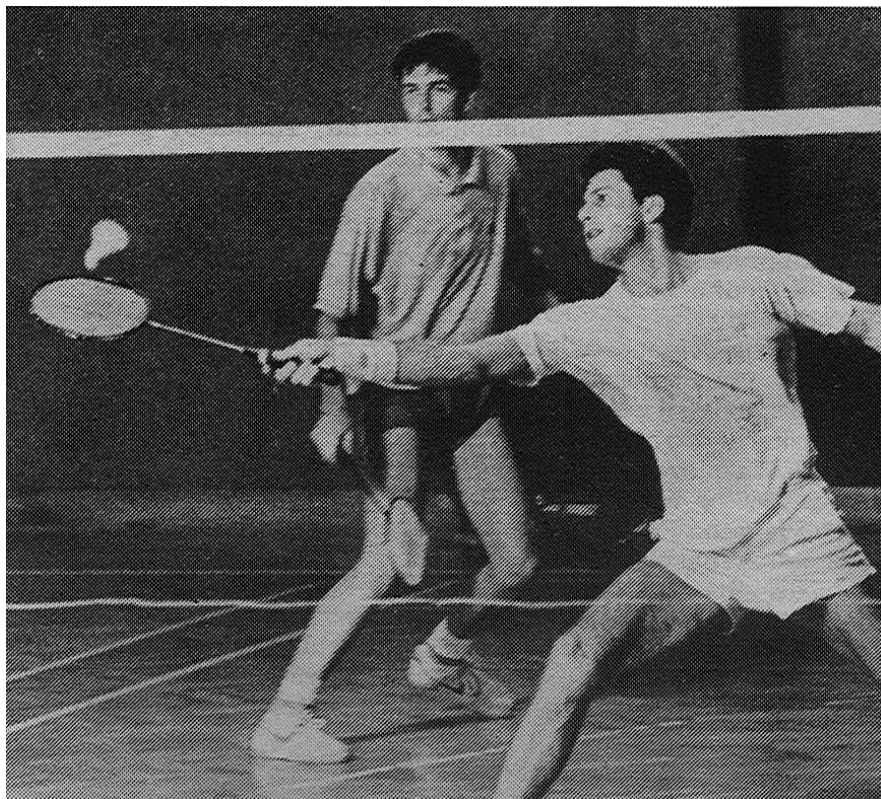
Oktobra 1987 je tudi Evropska badmintonska zveza razpisala podobno tekmovanje – evropsko serijo. Na tem tekmovanju je nastopila vrsta slovenskih igralk in igralcev, največ točk pa je zbral Miha Šepec.

Slika 22: Miha Šepec, eden naših najboljših tekmovalcev v evropski seriji in na svetovnih turnirjih grand prix

Vir: Od zabave v Badminton Parku do Ol. *Radar*, (1990),164, str. 124.

V začetku leta 1990 so v Bolgariji priredili tekmovanje Balkana. To je bilo prvo in kot se je kasneje izkazalo tudi edino balkansko prvenstvo. Velik uspeh na tem tekmovanju sta dosegla člana ljubljanskega kluba Ježica Miha Vilar in Bojan Strah, ki sta tekmovanje v kategoriji moških dvojic končala brez poraza na prvem mestu ter tako osvojila naslov balkanskih prvakov.

Slika 23: Balkanska prvaka v igri moških dvojic, Miha Vilar in Bojan Strah

Vir: Od zabave v Badminton Parku do Ol. *Radar*, (1990),164, str. 125.

8. BADMINTON V SAMOSTOJNI SLOVENIJI

8.1 ORGANIZIRANOST BADMINTONA V SLOVENIJI PO LETU 1991

Sama osamosvojitve Slovenije leta 1991 v slovenskem badmintonu ni prinesla veliko sprememb, saj so že v nekdanji Jugoslaviji reprezentanco sestavljali samo igralci Slovenije. Po letu 1991 se badminton od bivših članic Jugoslavije igra le v Sloveniji. Zaradi razmer, ki so bile v času po razpadu Jugoslavije, je jasno, da v ostalih državah nekdanje Jugoslavije, razvoj badmintona ni bil mogoč. Države kot so Hrvaška in Srbija, se začnejo z badmintonom ukvarjati dosti kasneje, vendar pa imajo danes še posebno Hrvatje močno reprezentanco, ki lahko resneje ogrozi tudi slovensko izbrano vrsto, pa čeprav se mi ponašamo z dosti daljšo tradicijo.

8.2 MNOŽIČNOST BADMINTONA V SLOVENIJI

Po osamosvojitvi se badminton začne razvijati dosti širše kot le v tekmovalnem smislu. Do leta 1991 so badminton igrali po klubih, ki so za svoje termine treningov dobili prostore v raznih telovadnicah po osnovnih in srednjih šolah. Kmalu pa se v Sloveniji prične gradnja večjih športnih centrov, ki so v svoje prostore vključevali tudi igrišča za badminton. Prvi tak večji center je bil športni center Bit, ki se je nahajal v BTC-ju v Ljubljani in je bil zgrajen septembra leta 1991. Kasneje, leta 1999 se Bit center preseli na novo lokacijo, kjer pa imajo še več igrišč za badminton. V Ljubljani in tudi drugod po Sloveniji se gradi vedno več takih centrov z badmintonskimi igrišči. V Ljubljani se tako poleg Bita pojavita še športni center Konex in Dolgi Most. Novost teh centrov je bila ta, da so ljudje lahko najeli igrišče za badminton in tako igrali za svoje veselje in rekreacijo. Tako so badminton v dvorani lahko igrali tudi tisti, ki so to želeli početi le za veselje in ne s tekmovalnim namenom. Badminton se je hitro širil kot odličen šport za rekreacijo, saj ga je bilo z odprtjem teh centrov možno igrati čez vse leto. V vsakem izmed teh centrov je deloval tudi badmintonski klub. Prednost teh klubov je bila v tem, da so ljudje, ki so prišli v center na fitnes, tenis ali kaj drugega, videli tudi badminton ter ga imeli tako možnost bolje spoznati. Marsikdo se je odločil, da se vpiše v klub oziroma, da v klub vpiše svojega otroka, ali pa tja povabi svojega prijatelja. Tako so ti klubi imeli vsako leto več novih članov. Poleg tega je vsak klub nudil enega ali več vrhunskih igralcev, ki so bili pripravljeni voditi individualne ure badmintona. Največ so se in se še, za te ure odločajo rekreativni igralci badmintona, ki bi radi izpopolnili svoje znanje.

Slika 24: Športni center Bit z dvanajstimi badmintonskimi igrišči

Vir: <http://www.bit-center.net/slike/slika-badminton1.jpg>

8.3 POVEZAVA SLOVENSKEGA BADMINTONA S TUJINO

Iz prejšnjega poglavja je razvidno, da je množičnost badmintona po osamosvojitvi strmo naraščala. To pa ni edina stvar, ki se je spremenila po letu 1991. V nekdanji Jugoslaviji so naši igralci trenirali doma, tekmovali pa doma in tudi v tujini. Že takrat pa se je videlo, da so igralci bolj razvitih badmintonskih držav, kot so Danska, Anglija, Francija in Nemčija, dosti močnejši od nas in da je njihov način dela boljši od našega. To je botrovalo temu, da so se naši igralci vedno bolj začeli ozirati po treningih v tujini. Leta 1994 se naša najboljša igralca badmintona, Andrej in Maja Pohar, odpravita na mednarodni trening kamp v Parizu. Treningi tam so bili povsem nekaj drugega kot pri nas. Dobila sta veliko novega znanja, odigrala veliko »trening tekem« z različnimi odličnimi nasprotniki, katerih v Sloveniji nista imela ravno veliko. Poleg tega sta pridobila veliko novih kontaktov. Potem ni več minilo leto, da ne bi dela priprav opravila v tujini. Andrej je kasneje leta 1998 celo leto preživel na Danskem, kjer je treniral v odličnem danskem klubu Arhus. Tam je imel odlične »sparing partnerje« ter vrhunske

pogoje za trening. Poleg tega je za isti klub igral tudi dansko ligo, kar je bila še ena pozitivna točka v njegovem razvoju v daleč najboljšega igralca badmintona v Sloveniji. Brat in sestra Pohar sta, s povezanostjo s tujino, v tak način treniranja spodbudila tudi ostale slovenske igralce in igralke. Vedno več se jih je udeleževalo treningov v tujini in tako se je višala kvaliteta badmintona v Sloveniji. Poleg tega, da so v tujino hodili naši igralci, se je vse skupaj začelo odvijati tudi v obratni smeri. K sodelovanju v Slovenijo so bili povabljeni tudi tuji trenerji. Eden izmed takih trenerjev je strateg iz Ukrajine Nikolaj Pešehonov.

8.3.1 TUJI TRENER V SLOVENIJI – NIKOLAJ PEŠEHONOV

Nikolaj Pešehonov je edini trener, ki si takrat v Sloveniji zastavi bolj dolgoročne načrte. V Slovenijo pride leta 1992. Najprej začne delati v badminton klubu Bit v Ljubljani. Kmalu pa ga v svojem klubu zaposli Andrej Medvešček, ki je bil v tem času tudi predsednik badmintonske zveze Slovenije. Pešehonov tako prestopi v drug klub, to je badmintonski klub Ježica. Njemu iz Bita v Ježico sledi tudi večina takratnih odličnih igralcev, saj so se dobro zavedali kvalitet ukrajinskega trenerja. Vedeli so, da z njegovim načinom treniranja lahko zelo napredujejo. Žal velika večina teh igralcev ni zmogla, ni hotela, ali pa ni imela možnosti delati po programu, ki ga je izvajal Nikolaj. Treningi so bili izredno naporni, vendar brez takega dela v tako zahtevnem športu ne gre. Nikolaj je v času, ko ni treniral v klubu, nudil individualne ure badmintona. Teh ur se je velikokrat udeležila tudi Maja Tvrdy, ki je bila takrat še članica badmintonskega kluba Olimpija. Ugotovila je, da ji delo s Pešehonovom ustreza, in tako se kasneje odloči, da bo prav on njen trener in pod njegovim vodstvom doseže tudi največje uspehe v karieri. Pozitivna stran Pešehonovega dela je bila ta, da so na njegovih klubskih treningih lahko prisostvovali tudi igralci iz drugih klubov. Na ta način so pridobili vsi igralci, saj je bilo tako več kvalitetnih igralcev na kupu in več možnosti za menjavanje »sparing« igralcev, kar je vedno dobro v razvoju posameznega igralca. Na te treninge sta dostikrat prišla tudi Maja in Andrej Pohar. Ker so bili v klubu pretežno fantje, je še posebej Maja veliko pridobila, saj v tistem času med dekletih ni imela konkurence v Sloveniji in tako tudi ne možnosti za dober trening. Tukaj pa je imela v fantih izredno močne nasprotnike ter odlične »trening tekme« in treninge na splošno. Kasneje po letu 2000 se začnejo razmere krhati in vedno več igralcev se odloči za prenehanje igranja badmintona. Pešehonov v tem klubu praktično nima več dela. V tem času Gašper Batis v športnem centru Konex ustanovi nov klub in Pešehonovu ponudi mesto glavnega trenerja. Klub se kmalu preseli na športni center Dolgi Most in pridobi veliko novih članov. Glavni cilj kluba je dolgoročno delo z mladimi igralci, ves čas pa imajo v klubu tudi vrhunske igralce, ki posegajo po najvišjih mestih doma in v tujini. Pešehonov z Batisom začne

sodelovati leta 2002 ter z njim sodeluje še danes. V tem času je glavni trener Batisovega kluba Ljubljana, kjer dela tudi z Majo Tvrdy. Leta 2008 jo popelje na olimpijske igre v Peking, poleg tega pa je nekaj časa tudi glavni trener slovenske reprezentance.

Slika 25: Nikolaj Pešehonov na otvoritvi olimpijskih iger v Pekingu

Vir: <http://www.badminton-ljubljana.si/Galerije/OI08-otvoritev/photo702.htm>

8.4 NAŠI IGRALCI V TUJIH KLUBIH

Ker naši igralci, v želji po napredovanju, vedno bolj iščejo pomoč tujih trenerjev in se udeležujejo treningov v tujini, velik problem predstavljajo finance. Badminton v Sloveniji medijsko na žalost ni zanimiv, tako da je težko dobiti sponzorje oziroma kakršnekoli druge donacije. Igralci so za svoje treninge in tekmovanja rabili kar nekaj sredstev za opremo, najem dvorane, trenerja ter potovanja na tekmovanja v tujino. Veliko večino stroškov so si tako tekmovalci morali kriti sami. Rešitev se pokaže v nastopanju za tuje klube. To seveda ne pomeni, da so naši igralci tekmovali na mednarodnih tekmovanjih za tuje klube ali celo tujo državo, temveč so zgolj igrali ligaška tekmovanja v tujini. Vse treninge so opravili normalno po svojih načrtih, seveda največ v Sloveniji, potem pa določene konce tedna odhajali v tujino, v klub, za katerega so nastopali, tam odigrali tekmo ali dve v obliki ligaškega tekmovanja in se nato vrnil v domovino. S tem so pridobivali dodatno znanje in izkušnje, saj so igrali močne tekme in imeli na drugi strani dobre nasprotnike, kar je še dodatno vplivalo na izboljšanje kvalitete posameznega igralca. Predvsem je tukaj šlo za delno rešitev finančnih problemov. Igralcem so klubi za opravljeno delo plačali nekaj denarja, katerega je potem velika večina vložila v nadaljnje delo v badmintonu. Tako se kar nekaj naših igralcev že kmalu začne voziti na tekme v tujino. Eden izmed prvih, ki je zelo uspešno nastopal v tujini, je bil Miha Šepec. Že v začetku devetdesetih let je igral ligo v Avstriji. Kmalu sta se za to odločila tudi Andrej in Maja Pohar. Maja je v letih 1995 in 1996, tako kot prej Šepec, igrala v avstrijski ligi za klub Celovec, kmalu po tem pa se je preselila v nemško ligo, kjer se ji je pridružil tudi Andrej. Njun novi klub je tako postal TSV Neuhausen Nymphenburg, klub, ki je igral v drugi nemški ligi. Maja v tem klubu ostane vse do leta 1999, Andrej se že naslednje leto odide na Dansko, kjer je živel celo leto, igral in treniral za klub Arhus, ki je nastopal v elitni danski ligi. Po letu 2000 pa sta se oba odločila za igranje v Švici. Glede na to, da sta se oba že malo nagibala k zaključku kariere, je bil razlog za igranje v Švici bolj kot ne denar. Nista več imela potrebe po razvoju ter iskanju znanja, temveč jima je bilo v interesu, da svoje ime, ki sta si ga tekom kariere zgradila z odličnimi rezultati, čimbolje unovčita. Tako nekaj let ostaneta v Švici, potem pa še dve sezoni igrata v Franciji. Ligaško kariero pa zaključita v sosednji Avstriji, kjer odigrata še dve sezoni v Linzu. Andrej in Maja sta igralca, ki sta v svoji karieri nastopala v različnih državah. Seveda sta s tem navdušila tudi ostale slovenske igralce, da so se poizkusili z igranjem v tujini. Zadnja leta večina naših najboljših igralcev igra ligo v tujih klubih. Največ Slovencev igra avstrijsko ligo.

Slika 26: Andrej in Maja Pohar; skupaj sta nastopala tudi v tujih klubih

Vir: http://www.badminton-olimpija.com/arhiv/avgsep2004/fos_1_v.jpg

8.5 NASTOPI IN USPEHI NAŠIH BADMINTONSKIH IGRALCEV V SAMOSTOJNI SLOVENIJI

Po odcepitvi Slovenije od Jugoslavije se reprezentanca ni bistveno spremenila, saj so že prej Jugoslovansko reprezentanco zastopali le slovenski igralci in igralkе. Vendar pa so igralci, ki so prej nastopali za Jugoslavijo, počasi zaključevali kariero vrhunskih igralcev badmintona. Od prejšnje generacije tako v Sloveniji pri moških prevladujejo Miha Šepec, Sašo Zrnec in Miha Košnik, pri ženskah pa je bila v času takoj po osamosvojitvi najuspešnejša Maja Nagode.

Okoli leta 1995 pride nov val mladih igralcev kot so Andrej Pohar, Simon Hawlina, Aleš Babnik, Mišo Mattias, Maja Pohar, Darja Kranjc in Mateja Slatnar. Ti igralci dosežejo vidne uspehe tudi v tujini, še posebej oba Poharja, ki sta bila v Slovenskem badmintonu vodilna nadaljnjih 10 let in v tem času nanizala vrsto odličnih rezultatov doma in v tujini. S tem sta pripomogla k večji prepoznavnosti badmintona v Sloveniji. Kljub temu, da je

slovenski badminton imel in ima kar nekaj vrhunskih igralcev, pa za enkrat še nobenemu ni uspelo doseči toliko vrhunskih rezultatov kot jih je Maji in Andreju Pohar. Naj napišem le nekaj njunih največjih dosežkov. Bila sta odlična igralca v igri posamezno. Poleg tega sta številna prva mesta osvojila tudi v igri mešanih dvojic. Po zaključku ciklusa turnirjev za evropsko jakostno lestvico (European Badminton Circuit) sta v sezoni 1997/1998 v mešanih dvojicah osvojila prvo mesto, Maja pa v isti sezoni še prvo mesto pri ženskah posamezno. Poleg tega sta kasneje v disciplini mešane dvojice po končani sezoni še trikrat osvojila skupno 2.mesto. Zagotovo je bil največji uspeh, ko se je Maja leta 2000 uvrstila na olimpijske igre v Sydney. Tam jo je Andrej spremljal kot trener. Le malo je manjkalo, da bi se na to olimpijado uvrstila tudi v disciplini mešanih dvojic, saj sta bila peta rezerva. V teh letih sta bila oba zelo uspešna tudi pri zbiranju naslovov državnih prvakov. V svojih karierah sta osvojila vsak po 33 naslovov državnih prvakov, vendar pa se moti tisti, ki misli, da si s tem delita prvo mesto po osvojenih naslovih državnih prvakov. To mesto pripada njuni teti Marti Amf Kovač, ki je v svoji karieri nanizala kar 35 naslovov državne prvakinja.

Andrej in Maja Pohar sta bila »vlečna konja« slovenskega badmintona nekje do leta 2004, ko sta se počasi začela poslavljeni od tekmovalnega badmintona. Osredotočila sta se samo še na ligaška tekmovanja v tujini, ostalo pa prepustila njunim naslednikom. Tako so vrh slovenskih badmintonskih lestvic zasedli Luka Petrič, Miha Šepec ml., Miha Horvat, Aleš Murn, Maja Tvrdy, Maja Kersnik ter sestri Urška in Špela Silvester. Prav slednji sta veljali za velik potencial v slovenskem badmintonu, a sta leta 2005 ravno na poti na enega izmed treningov doživeli težko prometno nesrečo, ki ju je odtrgala od igranja badmintona. Urška je poizkušala z vrnitvijo v sam vrh, vendar so bile posledice nesreče prehude in ji povratek ni uspel. Enaka usoda se je obetala tudi sestri Špeli, vendar je potrpežljivo prenašala vse nevšečnosti rehabilitacije, si vzela malo več časa, postopoma korak za korakom nadgrajevala svoj povratek in trenutno že žanje uspehe tako doma kot v tujini. Le upamo lahko, da bo šla sedaj njena športna pot navzgor in bo dosegla vsaj del tistega, kar je imela v mislih pred nesrečo. Tako sta v zadnjih letih največje breme slovenske reprezentance nosili Maja Tvrdy in Maja Kersnik. Uspešnejša je bila Tvrdyjeva, ki je dosegla ogromno dobrih rezultatov in se leta 2008 tudi udeležila olimpijskih iger v Pekingu. Tako je s svojimi rezultati uspešno nasledila soimenjakinjo Majo Pohar. Maja Tvrdy je v tem trenutku najkvalitetnejša igralka badmintona v Sloveniji. Če bo imela možnosti in voljo, je pred njo še uspešnejša badmintonska prihodnost. Pri fantih se zaenkrat še ne moremo pohvaliti z nastopom na olimpijskih igrah, je bil pa temu uspehu zelo blizu Luka Petrič, ki je le za malo zgrešil nastop na olimpijadi v Pekingu. Luka je zaenkrat tudi edini Slovenec, ki mu je uspelo zmagati prvo kolo na svetovnih prvenstvih. Ta rezultat mu je uspel leta 2006 na svetovnem prvenstvu

v Madridu, ko mu je žreb v prvem kolu namenil Perujca Rodriga Pacheca. Luka je bil suveren, upravičil pričakovanja in z nasprotnikom gladko opravil v dveh setih.

V obdobju po letu 2005 se lahko Slovenija pohvali s kar nekaj odličnimi mladinci. Največ je v zadnjem času obetal Matevž Bajuk. V svoji kategoriji se je na mednarodnih tekmovanjih redno uvrščal v sam vrh in večina je z nestrpnostjo pričakovala mladinsko evropsko prvenstvo aprila leta 2009 v Milanu. Zadnjo in edino medaljo za Slovenijo je osvojila Lučka Križman daljnega leta 1971. Zelo lepe možnosti za osvojitve medalje sta imeli sestri Silvester na mladinskem evropskem prvenstvu leta 2005, vendar zaradi nesreče na tekmovanju nista nastopili. Želja po medalji je bila velika in Matevž je nosil breme favorita. Znova je vsem dokazal kako perspektiven igralec je in kaj vse bi še lahko dosegel v nadaljnji karieri. Zaigral je odlično tako v igri posameznikov kot v igri dvojic v navezi z Avstrijcem Mattiasom Bertchem. V obeh disciplinah se je uvrstil v četrtfinale, kar je druga najboljša uvrstitev za Slovenijo na mladinskih evropskih prvenstvih. Oba četrtfinala sta bila izjemno razburljiva, vendar je Matevžu na koncu žal zmanjkalo moči za tisto piko na i in moral se je zadovoljiti s petim mestom, kar pa je seveda odličen rezultat.

Slika 27: Matevž Bajuk; neizbrušen biser slovenskega badmintona

Vir: <http://www.badminton-zveza.si/galerija/20090328/velike/090329147.jpg>

V letih po osamosvojitvi se je Slovenija udeležila tudi številnih ekipnih tekmovanj. Prvo večje tekmovanje, ki smo ga odigrali pod slovensko zastavo je bilo tekmovanje Sudirman Cup, leta 1993 v Birminghamu. Slovenci so imeli za nasprotnike reprezentanci Malte in Cipra. Ciper smo premagali z rezultatom 5:0, dosti bolje pa se v dvoboju z našo izbrano vrsto ni godilo niti Malti, saj smo jo premagali z rezultatom 4:1. Slovenija je na tekmovanju osvojila 37. mesto. Kasneje se tega tekmovanja udeležimo še leta 1995 v Lausanni, leta 2001 v Seviliji, dve leti kasneje v Eindhovnu pa Slovenija doseže najboljši rezultat na Sudirman Cupu, ko osvoji 32. mesto. Zadnji nastop Slovenije na tem tekmovanju je bil leta 2007 v Glasgowu. Osvojimo 35. mesto.

Leta 1993, ko je Slovenija prvič nastopila na Sudirman Cupu, je nastopila tudi na evropskem tekmovanju Helvetia Cup. Tekmovanje se je odvijalo v majhnem mestecu Pressbaum v Avstriji. Slovenija takrat odigra prvo tekmo proti reprezentanci Hrvaške in zmaga z najvišjim možnim rezultatom 7:0. Še en dokaz več, kakšno vrednost so imeli slovenski igralci badmintona v bivši reprezentanci Jugoslavije. Tudi drugo tekmo, proti Luksemburgu, Slovenija zmaga s 7:0. Zadnjo tekmo odigramo proti reprezentanci Romunije in žal izgubimo s tesnim izidom 3:4. Slovenija osvoji 18. mesto. Slovenska reprezentanca se tega tekmovanja udeležuje redno vsako drugo leto, izpusti le turnir v Strasbourg leta 1997 ter leta 2005 v Nicosiji. Največji uspeh na tem tekmovanju naša reprezentanca naredi leta 2003 na Portugalskem, v mestu Caldas de Rainha. Ekipa, ki je nastopila na tem tekmovanju je bila zagotovo najmočnejša ekipa zadnjih let in kar je najpomembnejše, vzdušje v ekipi je bilo zelo pozitivno in rezultat je bil na dlani. Reprezentanca v postavi Andrej Pohar, Denis Pešehonov, Miha Horvat, Miha Šepec, Maja Pohar, Maja Tvrdy in Maja Kersnik osvoji 2. mesto in se prvič uvrsti na ekipno evropsko prvenstvo skupine A prihodnje leto v Ženevi. Tam izgubimo z Angleži, Rusi in Španci ter premagamo Čehe kar pa ni dovolj za obstanek v elitni skupini in Slovenija se mora ponovno vrniti na tekmovanje nižjega ranga, tekmovanje Helvetia Cup. Slovenska reprezentanca bi morala tako leta 2005 nastopiti na Helvetia Cupu v Agrosu, vendar so bile v tistem času kar tri od štiri članic slovenske reprezentance poškodovane in tako je Slovenija nastop na tekmovanju odpovedala. Leta 2007 je bilo v Reykjaviku na Islandiji organizirano zadnje tekmovanje za Helvetia Cup. Tudi tokrat med udeleženci ni Slovenije. Leta 2008 vodstvo evropske badmintonske zveze določi, da se tekmovanje Helvetia Cup in evropsko prvenstvo skupine A združi in tako imajo na evropskem prvenstvu v Liverpoolu leta 2009 možnost nastopa vse evropske države. Tokrat je na tekmovanju prisotna tudi Slovenija. Naša reprezentanca nastopi v postavi Luka Petrič, Iztok Utroša, Maja Tvrdy, Špela Silvester in Nika Koncut, reprezentanco pa vodi Gašper Plestenjak. Žreb jim določi težko skupino, saj so se morali pomeriti z ekipo Irske, Španije in Danske, ki je na koncu tudi prepričljivo zmagala tekmovanje. Naši žal izgubijo

vse tri dvoboje in sicer 2:3 z Irci, 1:4 s Španci in pričakovano 0:5 z Danci. Tako osvojijo četrto mesto v svoji skupini in skupno 24.- 32. mesto.

V vseh teh letih je Slovenija nastopala tudi na tekmovanjih z najdaljšo zgodovino, to sta tekmovanja Thomas in Uber Cup. Vedno imamo tako moško kot žensko ekipo, tako da se Slovenija istočasno udeleži Thomas Cupa in Uber Cupa. Prvič na teh dveh tekmovanjih nastopimo leta 1994 v Glasgowu. Fantje imajo v svoji skupini nasprotnike iz Belorusije, Walesa in Irske. Vse tekme izgubijo z najvišjim rezultatom 0:5. Bolje so se odrezala dekleta, ki imajo v skupini nasprotnice iz Švice, Cipra in Portugalske. Proti Švicarkam izgubijo z rezultatom 0:5, od Ciprčank in Portugalk pa so veliko boljše in zmagajo z rezultatom 5:0. Thomas in Uber Cup se odvija vsaki dve leti in Slovenija nastopa prav na vseh do leta 2008. Leta 2008 pa je osnovni cilj Badmintonske zveze Slovenije, uvrstitev enega tekmovalca ali tekmovalke na olimpijske igre. Skoraj vse finance, ki jih ima zveza na voljo, tako nameni olimpijskim kandidatom za individualne turnirje in tako posledično izpusti ekipno tekmovanje Thomas in Uber Cup.

8.6 ORGANIZACIJA MEDNARODNIH TEKMOVANJ V SAMOSTOJNI SLOVENIJI

Organizacija mednarodnih tekmovanj je pomembno vplivala na uveljavljanje slovenskega badmintona. Mednarodno prvenstvo Slovenije je štelo tudi za evropsko jakostno lestvico. Prvo tekmovanje je bilo organizirano v Ljubljani, v športni dvorani na Kodeljevem, leta 1993. Tekmovanje je potekalo v vseh petih badmintonskih disciplinah. Igralci so se pomerili v igri moških in žensk posamezno, v moških in ženskih dvojicah ter v igri mešanih dvojic. Pri moških posamezno je prvo mesto osvojil Hannes Fuchs iz Avstrije, pri ženskah pa je bila najboljša madžarka Andrea Harsagi. V igri moških dvojic je šlo prvo mesto v Ukrajino po zaslugi Vladislava Druzschenka in Valerija Strelcova, ravno tako pa gre v Ukrajino prvo mesto pri ženskih dvojicah, saj sta bili najboljši Elena Nozdran in Ira Kolovskova. Da so bili Ukrajinci na tem turnirju res najboljši v dvojicah, so dokazali še v igri mešanih dvojic, kjer sta še eno prvo mesto osvojila Valerij Strelcov in Elena Nozdran.

Leta 1995 so se na tem tekmovanju v sam vrh povzpeli tudi slovenski igralci in igralkе. V igri posamezno je pri fantih zmagal Ukrajinec s slovenskim potnim listom Denis Pešehonov, pri ženskah pa je bila najboljša Maja Pohar. Slednja je zmagala še v igri ženskih dvojic z Uršo Jovan ter pa v igri mešanih dvojic z bratom Andrejem. Tako je postala tudi edina igralka, ki je na tem tekmovanju naenkrat osvojila vsa tri prva mesta.

Tekmovanje Slovenija Open je od leta 1993 potekalo vsako leto. Z vsakim letom je bilo število nastopajočih večje, kvaliteta igralcev pa višja. Do leta 1998 se je tekmovanje odvijalo v športni dvorani na Kodeljevem, nato je bilo leta 1999 organizirano v športni dvorani Krim, na Galjevici. Naslednja tri leta je potekalo v športnem centru Dolgi Most, leta 2003 pa se tekmovanje seli iz Ljubljane na Dolenjsko, na Mirno. Organizacijo prevzame mirnski klub Tom. Vodilni v tem klubu vložijo v organizacijo ogromno dela in truda, vendar je žal sama telovadnica na mirnski osnovni šoli za tako veliko tekmovanje premajhna. Vodstvo Evropske badmintonske zveze z izpeljanim turnirjem ni bilo zadovoljno, zato Sloveniji vzamejo organizacijo tega tekmovanja. Za slovenski badminton je bila to velika izguba, saj se je badminton v Sloveniji medijsko najbolj promoviral ravno v času tega turnirja. Turnir nam ponovno zaupajo šele čez pet let, ko je tekmovanje organizirano v Lendavi. Leta 2008 in 2009 je tako potekalo v novi dvorani, v Lendavi. Ravno leta 2009 se med zmagovalce Slovenija Opena ponovno vpiše tudi Slovenija. Zlato medaljo nam je med posameznicami priborila Maja Tvrdy.

O Mednarodnem prvenstvu Slovenije velja omeniti še to, da je od leta 1993 do danes na tekmovanju nastopilo kar nekaj tekmovalcev, ki so (nekateri še vedno) v svojih karierah krojili vrh tudi na največjih tekmovanjih v Evropi in Svetu.

Slika 28: Mednarodno prvenstvo Slovenije, Lendava 2009

Vir: <http://www.badminton-zveza.si/galerija/20090515/velike/090515182.jpg>

9. ORIS RAZVOJA BADMINTONA NA KLUBSKI RAVNI

V prejšnjih poglavjih sem se z razvojem badmintona v Sloveniji ukvarjala predvsem na reprezentančni ravni. Opisala sem posameznike, ki so postavili pomembne mejnike v tekmovalnem smislu ali pa pri opravljanju določenih funkcij pri zvezi. Seveda pa so bili vsi ti posamezniki tudi člani določenega kluba in ravno klub je bil tisti dejavnik, ki je posameznika najbolj podpiral pri njegovem delu. Zato sem se odločila, da to poglavje namenim tistim slovenskim badmintonskim klubom, ki so bili in so še vedno, izredno dejavni v slovenskem badmintonskem prostoru. Morda bo to poglavje pisano malo pristransko, saj bi si mesto v tem diplomskem delu zaslužili prav vsi klubi, vendar sem se odločila, da opišem tiste, ki so od začetka pa do danes igrali najvidnejše vloge.

9.1 RAZVOJ KLUBSKEGA BADMINTONA V LJUBLJANSKI REGIJI

9.1.1 BADMINTONSKI KLUB OLIMPIJA – PRVI VRHUNCI IN AKTIVNOSTI PRI ŠIRJENJU BADMINTONA V SLOVENIJI

Jeseni 1957, natančneje 15. oktobra, je skupina ljubljanskih študentov v okviru Akademskega športnega društva Olympija ustanovila Akademski badmintonski klub. Čeprav ni bil ne prvi (leto prej so se organizirali nekateri bivši tenisači v badmintonskih sekcijah takratnega Papirničarja iz Vevč in TVD Partizana iz Kočevja), ne najmočnejši (v prvem letu so bili igralci obeh klubov izrazito v premoči), lahko brez lažne skromnosti trdimo, da je pomenil prelomen dogodek v zgodovini slovenskega badmintona. Na prvem prvenstvu Slovenije poleti 1958 so člani Olimpije uspeli le dvakrat (Janez Pohar v obeh dvojicah: v moških z Romanom Verasom in v mešanih z Vido Leskovar). Na prvem (in edinem) državnem prvenstvu v Jugoslaviji 29.11.1958 so presenetljivo uspeli pri ženskah posamezno (Mariča Amf) ter v ženskih dvojicah (Meta Bögel in Vida Leskovar). V letu 1959 so v celoti prevzeli pobudo in že na 2. prvenstvu Slovenije osvojili vsa prva mesta. To premoč so potem v celoti zadržali celih 12 let. Hitri prevzem primata je v veliki meri botroval naglemu propadu obeh izven ljubljanskih klubov, novi pa so se začeli pojavljati šele v šestdesetih letih in več kot deset let niso uspeli resneje ogroziti Olimpije.

Izredno pomemben mejnik v zgodovini slovenskega badmintona je bila povezava s tujino. Ravno ljubljanska Olympija je prva odigrala mednarodno srečanje, in sicer je poleti leta 1960 gostovala v Avstriji. Igralci Olimpije so prva srečanja gladko izgubili,

vendar pa je bil narejen prvi korak in kmalu so začeli na turnirje v tujino hoditi tudi drugi igralci. Leta 1963 je Olimpija organizirala prvi mednarodni turnir v Ljubljani, ki je hitro postal tradicionalen, čeprav so se ga udeleževali večinoma le igralci iz sosednjih držav, s katerimi smo tudi sicer imeli zelo tesne stike. V sedemdesetih letih se je tradicija prekinila, slabi dve desetletji kasneje pa se je nadaljevala z mednarodnimi prvenstvi samostojne Slovenije.

Skozi vsa šestdeseta leta je Olimpija (črko y v imenu je izgubila leta 1963) posebno skrb posvečala ustanavljanju novih klubov. Razni demonstracijski nastopi po večjih in manjših krajih so se kar vrstili, ponekod celo zelo uspešno. Tako se je že v letu 1960 oblikoval močan center v Mariboru, kasneje je začela nastajati mestna konkurenca v okviru TVD Partizana Ježica ter po koncu šestdesetih še zelo obetavno središče v Braslovčah. Nekaj poskusov je bilo usmerjenih tudi na Hrvaško, v okolico Zagreba, vendar so takrat ostali brez uspeha.

V sedemdesetih letih se je na žalost slovenski badminton okužil z virusom medklubskih sporov, Olimpijo pa je prenehal voditi Janez Pohar, ki je bil predsednik od ustanovnega občnega zbora dalje. Vodstvo kluba je prevzel Mitja Žorga, v začetku osemdesetih let pa Danče Pohar, ki je še danes predsednik kluba. Po krajši stagnaciji je Olimpija v osemdesetih letih oživila delo z najmlajšimi, ki je sicer počasi, vendar zanesljivo prineslo na plano nove talente. Ob bistveno boljših pogojih, tako vadbenih kot trenerskih, so igralci Olimpije spet prevzeli vodilno vlogo v Sloveniji, ki pa ni bila več tako absolutna kot na samem začetku.

Olimpija je po številu osvojenih naslovov državnih prvakov najboljši klub v Sloveniji. Lahko se pohvali s kar štiriindvajsetimi naslovi ekipnih državnih prvakov. Poleg tega so igralci kluba osvojili ogromno število naslovov tudi na individualnih državnih prvenstvih ter tako poskrbeli za še večji izkupiček naslovov iz državnih prvenstev. Že prej sem omenila, da je imela Olimpija dobre trenerske pogoje. Zagotovo je poleg igralca ravno trener tisti, ki prinese dobre rezultate. Najboljše rezultate je imela Olimpija v času, ko je v klubu kot glavni trener deloval Miha Šepec. Šepec je bil trener kluba v devetdesetih letih in vse tja do leta 2005. V tem času je klub osvojil veliko število državnih naslovov, predvsem po zaslugi rezultatov Maje in Andreja Poharja pa lahko v to obdobje vpišemo tudi vrsto odličnih mednarodnih rezultatov. Vrhunec je nastop Maje Pohar na olimpijskih igrah v Sydneyu leta 2000.

Olimpija je zagotovo najtrofejnější klub in ima tudi najdaljšo zgodovino, vendar pa v zadnjih letih ne posega več po rezultatih iz preteklosti, ko je imela primat v Sloveniji. Po odhodu iz kluba ter prenehanju igranja nekaterih ključnih igralcev Olimpija nima več

konkurenčnih igralcev za sam vrh. Zadnji naslov ekipnih državnih prvakov je osvojila leta 2001. Po letu 2001 so igralci Olimpije osvojili še nekaj naslovov na individualnih državnih prvenstvih. Zadnjič so po naslovih segli na jubilejnem 50. državnem prvenstvu leta 2007, ko so osvojili vse naslove v igri dvojic, a ostali praznih rok v igri posameznikov. Zadnji dve leti pa Olimpija ni osvojila nobenega naslova, niti ni imela dosti igralcev, ki bi nastopili na prvenstvih. Predvsem skrb vzbujajoč je podatek, da klub ni imel igralcev niti v mlajših kategorijah. Zaradi vsega tega, se vodilni v klubu odločijo, da ponovno vse moči usmerijo v delo z mladimi. Ker pa vemo, da je v badmintonu potrebno veliko želje, volje in marljivosti, da nek igralec postane vrhunski igralec, lahko samo upamo, da bo čez nekaj let med zmagovalci na državnih prvenstvih ponovno vpisano ime Olimpijinega igralca.

Slika 29 in 30: Prvi in zadnji naslovi državnih prvakov Olimpijinih igralcev

Vir: Od zabave v Badminton Parku do Ol. *Radar*, (1990),164, str. 117.

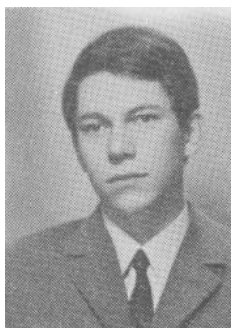
Vir: <http://www.badminton-olimpija.com/arhiv/janavg2007.htm>

9.1.2 JEŽICA – PRVI MOČNEJŠI TEKMEC OLIMPIJI

Badmintonski klub Ježica je leta 1965, kot sekcijo Športnega društva Partizan Ježica, ustanovil Mirko Prošek, ki je bil prvih pet let tako organizacijski vodja kot tudi trener in tekmovalec. Od ustanovitve dalje so igralci BK Ježica krojili vrh slovenskega badmintona.

Le leto po ustanovitvi je prišel v klub nov igralec in trener Janez Jereb ter leta 1970 prevzel vodenje kluba. V času njegovega vodenja je klub dosegel velike uspehe. Pod njegovim vodstvom se je leta 1979 sekcija formirala v samostojni Badmintonski klub Ježica, kasneje pa kot eden prvih klub uskladila po novi slovenski zakonodaji. V tesnem sodelovanju z Badmintonsko zvezo Slovenije je bil med pobudniki »Karavanškega pokala«, mednarodnega tekmovanja, ki je v sedemdesetih letih prispeval k razvoju in popularizaciji badmintona v regiji. Hkrati je bil med začetniki organiziranih predavanj in predstavljanja badmintona v sodelovanju s Fakulteto za šport. Bil je tudi med prvimi, ki so se zavedali pomembnosti stikov z mediji za večanje prepoznavnosti ter s tem uveljavitve badmintona kot pomembne športne panoge. Sodeloval je tudi pri organizaciji številnih tekmovanj pod okriljem BZS, kot je na primer uspešna izvedba Mednarodnega ekipnega tekmovanja La Plume d'Or leta 1982 v Ljubljani.

Sredi sedemdesetih je prišel na Ježico Matjaž Zaletel in prehodil pot od igralca ter trenerja do dolgoletnega sekretarja v klubu. Kasneje je postal sekretar Badmintonske zveze Slovenije, kjer je vzpostavil tesne mednarodne stike z Evropsko in Svetovno badmintonsko zvezo.

Slika 31: Matjaž Zaletel

Vir: Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

V zgodovini kluba osvojenih je bilo kar nekaj naslovov državnih prvakov. V mladinski konkurenci je konec osemdesetih let klub kar sedem let zapored osvojil vse naslove državnih prvakov med fanti.

Poleg uspehov, ki jih je klub imel doma, želim opozoriti tudi na uspehe, ki so jih dosegli v tujini. Legendi slovenskega badmintona Gregor Berden in Stane Koprivšek, sta v osemdesetih letih s svojimi uspehi prodrla celo v vrh evropskega badmintona. S petim mestom v dvojicah sta na Evropskem prvenstvu leta 1972 dosegla najboljšo moško uvrstitev. Tem uspehom se je skušala približati dvojica Miha Vilar in Bojan Strah z naslovom balkanskih prvakov v dvojicah iz leta 1990 in s 17. mestom na svetovnem prvenstvu v Birminghamu leta 1993. Klub se lahko pohvali še s 5. mestom na evropskem klubskem prvenstvu v Beljaku leta 1987 ter s številnimi zmagami na mednarodnih tekmovanjih.

Za Zaletelom je vodenje kluba prevzel Andrej Medvešček. Medvešček je bil tudi predsednik Badmintonske zveze Slovenije od leta 1994 pa do leta 1998. V tem času je k Ježici pripeljal ukrajinskega trenerja Nikolaja Pešehonova. Pod njegovim vodstvom je treniralo kar nekaj odličnih igralcev in klub leta 2002 osvoji naslov ekipnih državnih prvakov. Po tem letu klub prekine sodelovanje s Pešehonovim. Veliko igralcev v tem času tudi zaključi z aktivnim igranjem ali pa odidejo v druge klube. Tako klub počasi ponovno bolj poprime za delo z najmlajšimi in ti že kažejo rezultate v svojih starostnih kategorijah. Starejši igralci vsak teden obiskujejo treninge rekreacije in nudijo pomoč mladim igralcem, ki v njih lahko vidijo velik vzor in se od njih lahko marsikaj naučijo.

Slika 32: Zmagovalna ekipa pokala Slovenije 1971

Stojijo: Stane Koprivšek, Jani Čaleta, Jože Frankovič
Čepijo: Miro Prošek, Mladen Škof, Bojan Kaplan

Vir: Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

9.1.3 BADMINTON V BRASLOVČAH

Z igranjem badmintona so v Braslovčah začeli leta 1967, ko je bila pri Šolskem športnem društvu na braslovški osnovni šoli ustanovljena sekcija za badminton. Sekcija je bila tudi prijavljena pri Badmintonski zvezi Slovenije kot dejavnost TVD Partizana Braslovče.

V začetnih letih delovanja je vse delo s sekcijo, treningi in tekmovanji opravljal Franc Kralj, takratni učitelj na braslovški osnovni šoli. Strokovno pomoč so nudili člani badmintonskega kluba Olimpija iz Ljubljane, zlasti njen član Janez Pohar.

Badmintonska kronika braslovškega badmintona beleži, da je bila sekcija ustanovljena oktobra 1967, naslednje leto 5. in 6. aprila 1968 pa so v Braslovčah že organizatorji republiškega šolskega prvenstva. Prvenstvo je bilo tako organizacijsko kot tekmovalno za Braslovče uspešno, saj so domačini postali ekipni zmagovalci. Tudi naslednje leto je bilo tekmovanje v Braslovčah. Udeležilo se ga je rekordno število igralcev in igralk, rekorden pa je bil tudi uspeh domačinov. Osvojeno je bilo ekipno prvo mesto, posamični naslov prvaka, tri druga ter tri tretja mesta. Največji uspeh je bil dosežen pri pionirjih, kjer sta se v finalu okoli polnoči 16. marca 1968 pomerila domačina Marjan Irman in Janez Marovt. V enakovredni igri dveh zagrizenih igralcev je zmagal Marjan Irman ter tako postal prvi braslovški igralec badmintona, ki je postal badmintonski slovenski prvak. S tretjim mestom je domači uspeh dopolnil Jani Rojnik. V tekmovanju pionirk je pri domačinkah izstopala Ivica Strniša, ki pa ji ni uspelo osvojiti več kot drugo mesto.

V naslednjih letih je še več braslovških igralcev in igralk osvojilo naslove slovenskih prvakov v igrah posameznikov in v parih. Ti so bili Tomaž Marovt, Cirila in Jože Matko, Marko in Matjaž Kralj, Katica Fekonja, Marija Irman, Valentina Strnard ter Mojca Vršnak. Tistih, ki so osvojili druga ali tretja mesta na slovenskem prvenstvu, pa je bilo še več in jih je zelo težko naštet.

Ne glede na to, da ni nikoli osvojila naslova slovenske prvakinja, pa je največji uspeh dosegla Ivica Strniša, ki je bila državna mladinska reprezentantka in je nastopala tudi na tekmovanjih A skupine slovenskih igralk. Poleg nje so bili nosilci takratne kvalitete braslovških igralcev in igralk še Franci Gajšek, Janez Marovt, Janko Turnšek, tri sestre Strniša (Marija, Ivica in Katica), Zvonka Šporn, Mojca Rak, Jelka Kumer ter Karli Hajnšek.

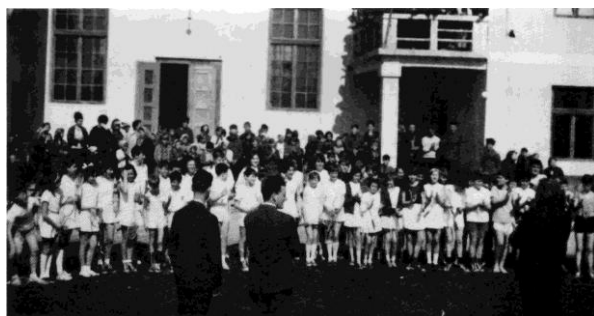
Od malo kasnejše generacije igralcev in igralk je največ dosegel Kristijan Hajnšek, ki je edini braslovški igralec, ki je tekmoval v vseh starostnih skupinah, in je bil uspešen tudi v članski kategoriji.

Pri prikazu dela na področju badmintona ne moremo mimo deleža, ki ga je imela Marija Irman pri širjenju te igre tudi drugje. Kot odlična in navdušena igralka je bila pobudnik ustanovitve sekcije na Ekonomski šoli Celje ter tudi pobudnik in organizator tekmovanj v Celju v letih 1974 do 1979, organizirala pa je tudi igranje badmintona v turističnem centru Rogla na Pohorju.

Pri razvoju braslovškega badmintona sta dve obdobji. Prvo je bilo od začetkov igranja pa do 1978, drugo pa se začne 1985, ko je Karli Hajnšek oživel to dejavnost. Leta 1987 je braslovška sekcija že organizator slovenskega prvenstva za pionirke in pionirje, ki je bilo na Polzeli. Kasneje je bilo še več tekmovanj na najvišji ravni za mlajše kategorije. Nekatera so bila tudi v Žalcu.

V tem času je nastala močna ekipa pionirk in pionirjev, ki se je uspešno udeleževala tudi mednarodnih tekmovanj v Avstriji in Italiji. V tej ekipi so izstopali Alenka Kralj, Aleksandra Predovnik, Kristjan in Robi Hajnšek. Vsi ti so bili tudi slovenski prvaki v pionirskih kategorijah. Izjemen uspeh je dosegel Kristjan Hajnšek, ki je bil od leta 1991 do 1994 stalni član mladinske državne reprezentance. Leta 1995 se je uvrstil v člansko državno reprezentanco kot najmlajši član, ki je na svetovnem prvenstvu za moške (Thomas Cup) osvojila, za mlado slovensko državo, odlično 8. mesto.

Do leta 1993 je bil badminton organiziran kot sekcija TVD Partizana Braslovče. Tega leta pa je bilo ustanovljeno samostojno športno društvo badmintona, klub Braslovče.

Slika 33: Otvoritev slovenskega pionirskega šolskega prvenstva v Braslovčah leta 1968

Vir: Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

9.1.4 RAZVOJ BADMINTONSKEGA KLUBA MEDVODE

Badminton ima v vaseh občine Medvode že šestnajstletno tradicijo. V sklopu Partizana Pirniče je v sezoni 1988/89 pričela delovati samostojna sekcija, ki se je ob podpori matičnega športnega društva in Daneta Aliča, že v nekaj letih, predvsem na področju dela z najmlajšimi, lahko kosala z največjimi slovenskimi klubi.

V sodelovanju z odličnimi trenerji in badmintonskimi navdušenci (Danče Pohar, Sašo Zrnc, Mile Čuk), so mlade tekmovalke in tekmovalci sebi, matičnemu klubu in pirniški osnovni šoli podarili kar 15 naslovov državnih prvakov. V času največjega razvoja od leta 1992 do 1996 so si žabico, simbol mladih pirniških badmintonistov, zapomnili tudi na velikih mladinskih mednarodnih turnirjih. Sašo Klobučarič in Urša Plahutnik sta bila celo udeleženca evropskih mladinskih prvenstev in člana državne članske reprezentance.

Začetnikom badmintona v Medvodah se je kmalu priključila tudi Darinka Verovšek, profesorica športne vzgoje, ki je s sistematičnim delom na OŠ Preska, ob pomoči Toneta Hafnerja, prevzela vodilno vlogo v razvoju badmintona na tem področju.

Strokovno delo z mladimi so opazili tudi starši in tako se je rodila ideja o ustanovitvi samostojnega badmintonskega kluba.

Junija 1998 je bil pod vodstvom Darinke Verovšek ter ob podpori staršev izpeljan ustanovni občni zbor novega badmintonskega kluba, katerega osnovni cilji so bili naslednji:

1. Omogočiti mladim sistematično, organizirano in strokovno vadbo badmintona v vseh večjih šolah v Medvodah.
2. Postopno izoblikovati selekcije, pri katerih bo v ospredju znanje, volja in tekmovalni potencial, ne pa kraj, iz katerega izhajajo.
3. Posvečati največjo pozornost množičnosti, iz katere se postopno razvije tudi kakovost, ki bo opazna najprej v slovenskem, nato pa tudi v mednarodnem prostoru.
4. Približati badminton tudi večjemu številu rekreativcev, ki bodo v njem našli sprostitev in iz njega črpali telesno in duševno moč za vsakodnevno, vedno bolj stresno tekmo s časom.
5. Postati sposobni organizatorji vseh vrst tekmovanj v badmintonu na občinskem, regijskem in državnem nivoju.

-
6. Vključiti klub v Badmintonsko zvezo Slovenije in postati tvoren soudeleženelec razvoja slovenskega badmintona (Vizija in strategija BK Medvode, 2002).

Vzporedno se je v okviru Partizana Medvode, pod vodstvom neutrudnega Jožeta Kumelja ter strokovnim vodstvom Roka Trampuža, začela krepiti mlada skupina badmintonistov, ki se je v sezoni 2003/2004 pridružila BK Medvode in z nekaj izjemnimi talenti ter željo in voljo, dodatno okrepila razvoj kluba.

V vseh tekmovalnih selekcijah se v sezoni 2004/2005 iz osnovnih šol Preska, Pirniče, Medvode, Smladnik in potem še Šmartno kali 106 mladih, bilo bi jih pa verjetno lahko še več, če bi poleg omejenih prostorskih zmožnosti imeli na razpolago tudi več terminov za treninge.

Pod okriljem kluba se je močno razmahnilo tudi rekreativno igranje badmintona, v katerega se je poleg velikega števila staršev otrok iz tekmovalnih selekcij, vključevalo vedno več odraslih, ki so se z badmintonom zastupili v svojih osnovnošolskih časih ali pa so spoznali, da je ravno badminton tisti šport, ki jim daje potrebnih moči za vsakodnevni boj za ljubi kruhek.

Rok Trampuž je do konca sezone 2007/08 kot glavni trener uspešno vodil medvoške badmintoniste ter ob pomoči ostalih trenerjev in vaditeljev pripeljal klub med vodilne slovenske klube tako po rezultatih kot po številu mladih badmintonistov.

Junija 2008 je v klubu prišlo do korenitih sprememb. Na skupščini je bil osvežen statut kluba, izvoljen nov predsednik, Matevž Šrekl, ter izbran nov upravni odbor. Poleg tega se je klub odločil za menjavo trenerskega kadra in v klub pripeljal ukrajinskega strokovnjaka Denisa Pešehonova. Poleg Denisa je klub v sodelovanju z Badmintonsko zvezo Slovenije dodatno usposobil še vaditelje badmintona, ki so uspešni domače vzgojeni igralci in tako lahko pomagajo Denisu pri delu.

Ob zaključku sezone 2001/2002 je klub prvič organiziral popolnoma samostojne klubske poletne priprave v idealnih razmerah, ki so jim bile ponujene na OŠ Jožeta Gorjupa in v prelepi okolici Kostanjevice na Krki. Po večletnih uspešnih pripravah na Kostanjevici ter kasneje na Otočcu so poleti leta 2009 prvič organizirali priprave na Mirni na Dolenjskem, ki se tako razvija v pravi badmintonski center.

Pri temu klubu se opazi odlično in izredno sistematično delo z najmlajšimi, saj je vizija kluba, da iz področnih osnovnih šol dobijo mlade igralce, ki si želijo igrati badminton in potem le ti postopno prehajajo iz selekcije v selekcijo ter z različnimi trenerji pridobivajo

novo znanje. Razlog za tako uspešno delovanje je prav gotovo v samem vodstvu kluba, pri katerem ja glavni Dane Alič, ki je od leta 2006 tudi predsednik Badmintonske zveze Slovenije. Glede na njegovo prizadevanje in trud v slovenskem badmintonu ter pri samem razvoju badmintona v Sloveniji, sama srčno upam, da bo na naslednjih volitvah ponovno izvoljen za predsednika Badmintonske zveze Slovenije.

Za konec velja povedati še, da je badmintonski klub Medvode leta 2007 organiziral jubilejno 50. državno prvenstvo. Ravno to prvenstvo je bilo zgled vsem, kako je potrebno odlično organizirati državno prvenstvo. Leta 2009 v mesecu novembru, je klub gostil kadetsko evropsko prvenstvo, ki je bilo organizirano na zelo visokem nivoju. Upam, da nam bo zaradi tega Evropska badmintonska zveza v bodoče zaupala še kakšno močno tekmovanje.

Slika 34: Prva ekipa BK Medvode

Vir: <http://www.badmintonklubmedvode.si/index.php?id=9&showIt=18>

9.1.5 BADMINTONSKI KLUB LJUBLJANA

Badminton klub Ljubljana je bil ustanovljen 22.11.2000 in je v tistem času deloval v okviru športnega centra Konex. Ustanovitelj in glavni vodja kluba je Gašper Batis. Na začetku delujejo pod imenom Športno rekreativno društvo Badi. Čez dobri dve leti pa se to društvo preimenuje v Badmintonski klub Ljubljana in to ime se je potem obdržalo. S septembrom leta 2004 je klub svoje dejavnosti preselil na novo lokacijo, in sicer v športni center Dolgi Most.

Kmalu po ustanovitvi, Batis kot predsednik kluba, za glavnega trenerja pokliče ukrajinskega trenerja Nikolaja Pešehonova. To se zgodi leta 2001, od leta 2002 pa je Pešehonov redno zaposlen kot glavni trener kluba. Nekaj igralcev je prišlo takrat v klub ravno zaradi trenerja, saj so prej bili člani Badmintonskega kluba Ježica. Zagotovo sta zaradi trenerskega kadra v klub prestopila tudi dva vrhunski igralca badmintona, Maja Tvrdy in Luka Petrič. Tvrdyjeva je prišla iz ljubljanskega kluba Olimpija leta 2004, leto kasneje pa se ji pridruži še Petrič. Luka, ki je rojen v Mariboru, pride takrat na študij v Ljubljano. Odloči se, da bo odslej treniral in nastopal za BK Ljubljana. Ravno ta dva igralca sta pripomogla k največjim uspehom kluba, saj sta bila večkrat državna prvaka med člani, poleg tega pa sta nanizala vrsto vrhunskih rezultatov v tujini. Zagotovo največji uspeh kluba je uvrstitev Maje Tvrdy na olimpijske igre leta 2008 v Pekingu. Podoben podvig bi skoraj uspel tudi Petriču v moški konkurenci, a je bil na koncu za las prekratek. Enako kot Tvrdyjeva se leta 2004 klubu pridruži še en mlad, perspektiven igralec, Nejc Boljka. Tudi on je prišel iz Olimpije. Bil je zelo zagnan in je napravil nekaj vidnih rezultatov, vendar so ga kasneje ustavile poškodbe. Klub ima močno ekipo tudi za ekipne turnirje in tako postane leta 2004 ekipni državni prvak. Svojo premoč pokažejo tudi naslednje leto, ko ponovno osvojijo naslov ter se udeležijo evropskega klubskega prvenstva v Parizu.

Leta 2001 ko je klub pričel z delovanjem, je imel samo okoli 10 članov, danes pa jih ima že okoli 250. V klubu se zavzemajo, da bi imel prav vsak član dobre pogoje za trening in zato so vadbeno skupino naredili kar se da homogeno. Že od leta 2002 zato deluje v klubu kar nekaj skupin, ki se razlikujejo po kvaliteti in/ali starosti. V klubu tako delujejo naslednje skupine: do 9 let, 9-15 let, 1. tekmovalna skupina, 2. tekmovalna skupina, vodena rekreacija ter pa tečaj badmintona. Leta 2008 se odločijo, da bodo staršem olajšali delo in jim ne bo treba svojih otrok vsakič voditi na Dolgi Most, zato klub ustanovi posebni program, ki se imenuje šola badmintona. Prvo sezono ta šola deluje na sedmih različnih lokacijah po različnih osnovnih šolah v Ljubljani. Na šolah tako v okviru interesnih dejavnosti klub izvaja krožek badmintona za otroke.

Poleg zgoraj naštetega se je v športnem centru Dolgi Most odvijalo že kar nekaj badmintonskih tekmovanj. Badmintonski klub Ljubljana redno organizira tekmovanja v vseh starostnih kategorijah. Poleg številnih turnirjev je leta 2006 organiziral tudi ekipno državno prvenstvo. BK Ljubljana je tudi eden redkih klubov, ki organizirajo tekmovanja za rekreativce in tako se na Dolgem Mostu vsako drugo soboto v mesecu igra rekreativni masters turnir. Za vse tiste otroke, ki so prisotni na krožkih po šolah, pa klub na leto organizira štiri turnirje, kjer se v dvorani na Dolgem Mostu zberejo otroci iz različnih šol. Turnir se odigra v več skupinah, tako da se med sabo pomerijo otroci, ki so si po nivoju osvojenega badmintonskega znanja, čimbolj podobni.

Badmintonski klub Ljubljana se lahko pohvali, da je v svoji zgodovini sodeloval še pri enem projektu Badmintonske zveze Slovenije. Ker je bilo kar nekaj igralcev kluba v državni reprezentanci, ker je bila dvorana na voljo za treninge v dopoldanskem in popoldanskem času in ker je te treninge vodil zelo dober trener, je kar nekaj igralcev iz drugih klubov večkrat prišlo na treninge v BK Ljubljana. Leta 2007 se na seji upravnega odbora pri BZS odločijo, da se ustanovi Slovenski nacionalni badmintonski center. Za vodjo tega centra je določen Gašper Plestenjak, glavni trener je Nikolaj Pešehonov, treningi pa se odvijajo na igriščih badmintonskega kluba Ljubljana. Žal center uspešno deluje samo dve sezoni.

Slika 35: Božično-novoletni turnir šole badmintona

Vir: <http://www.badminton-ljubljana.si/Galerije/2turnir08m/photo327.htm>

9.2 RAZVOJ BADMINTONA V POMURJU

9.2.1 BADMINTON V MURSKI SOBOTI

Prvi badmintonski loparji in žogice so se pojavili v Murski Soboti že leta 1957 po zaslugi profesorja športne vzgoje Evgena Titana, človeka, ki se je zapisal v življenju predvsem športu, izjemno plodovit pa je bil tudi v različnih vejah ljubiteljske kulture. V svojem bogatem življenju je gojil vsaj 30 športnih panog, nekatere med njimi, tako kot badminton, pa tudi na novo uvedel. Omeniti velja, da je v Murski Soboti ustanovil prvo športno društvo v Jugoslaviji ŠAG (pozneje Hermes in nato Enotnost). V sklopu ŠAG-a je svoje mesto dobil tudi badminton. Že leta 1960 je ob TVD Partizanu-Murska Sobota ob, za tiste pionirske čase običajnim udarniškim delom, zraslo 6 novih igrišč za badminton, ki so bila tudi prizorišče 3. prvenstva LRS v badmintonu, 24. in 25. maja 1960.

Slika 36: Tretje prvenstvo LRS v badmintonu, Murska Sobota

Vir: Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

Profesor Evgen Titan je bil poznan tudi po pogumnih inovativnih prijemih, vse od uvajanja sodobnega pouka športne vzgoje v šoli, kjer je bila značilna tako imenovana metoda sinteze. Gre za sintezo gimnastike, atletike in različnih iger – tudi badmintona. Vse novosti so temeljile na podrobnih raziskavah, do uvedbe metode ocenjevanja na podlagi konstitucije otroka. Na osnovi tega je izdelal celo vrsto tabel in standardiziral posebne normative. Hkrati je raziskoval tudi fizični in duševni razvoj mladih v

medsebojni povezanosti s športom. Njegova najbolj znana misel je: »Združevati umetnost, delo, znanost in šport naj ne bo samo plod naše fantazije, naj postane smoter in cilj, h kateremu težimo vsak dan, ob vsakem trenutku in na vsakem mestu!«

Badminton se v zadnjem obdobju v Murski Soboti igra predvsem po zaslugi nekdanjih odličnih tekmovalcev, ki so se badmintona učili v Lendavi in sicer v sklopu DŠR SB Murska Sobota.

9.2.2 BADMINTONSKI KLUB MLADOST LENDAVA – ZGODOVINA KLUBA

Badminton je svoje začetke v Lendavi dočkal leta 1971. Na mestu, kjer še vedno stoji, je zrasel nov in težko pričakovan objekt, ki je za lendavski šport pomenil boljše čase in hkrati tudi možnost za bolj eksotične dejavnosti v dvorani. Eksotične v smislu še ne poznanega tamkajšnjim domačinom. V glavi profesorja Viljema Sekereša so takrat že dirjale badmintonske žogice po začrtanih igriščih, s katerimi se je sam seznanil in bil na sploh navdušen na svojem študiju v Zagrebu. Po njegovi zaslugi je bila ustanovljena badmintonska sekcija v okviru Šolskega športnega društva Mladost, ki je še v istem letu gostila tedanjega sekretarje Badmintonske zveze Slovenije Janeza Poharja. Ta je v Lendavi prikazal, za kakšno igro gre in kako je treba igrati in trenirati, da bi dosegli rezultate. Ker se je šport z azijskim poreklom od ostalih razlikoval s svojo atraktivnostjo, zanimivostjo in ker je nasploh veljal za noviteto, je hitro dobil svoje prve lendavske privrženke. Vsi pogoji so torej bili izpolnjeni in badminton se je lahko začel udejanjati.

Tako je bila že leta 1972 Lendavi zaupana organizacija 10. pionirskega prvenstva Slovenije, kjer pa domačini še niso dosegli vidnih uvrstitev. Prva se je namreč zgodila dve leti kasneje, v sezoni 1974/1975, ko je Franc Pal postal republiški prvak med pionirji. Poleg njega so prvo generacijo lendavskih badmintonistov krojili še Ladislav Pücko, Bojan in Smiljan Bedič ter Vladko Batkovič. Drugo polovico 70. let so zaznamovali Franc Kontrec-Furu, Vlado Bojnec, Robi Horvat-Brico, imeli pa so tudi uspešni predstavnici nežnejšega spola, Ivanka Mertik in Slavico Šlibar, ki je dosegla izjemne uspehe, med drugim je bila večkratna pionirska prvakinja Slovenije.

V začetku 80. let so vse boljši postajali Borut Gornjec, Ladislav Horvat, Bojan Sekereš, Goran Dominko, Igor Šenliger ter igralke Dunja Matičič, Vesna Vida in Suzana Petkovič. Omenjena generacija je dosegla veliko uspehov, saj so nekateri zastopali (takrat še) jugoslovansko reprezentanco na mednarodnih prvenstvih (evropsko tekmovanje Plume d'or, EP v Hamburgu za mladince...). Sredina 80. je prispevala igralce kot so Miran

Dominko, Marjan in Rudi Vugrinec, Goran Bajs, Aleš Skušek, Aleksander Kustec ter Tanja Šlibar in Breda Koren. Na pionirskih in mladinskih prvenstvih je Lendava pridobila kar veliko prvakov. Miran Dominko, Marjan Vugrinec, Tanja Šlibar in Breda Koren so se leta 1983 udeležili tudi mladinskega evropskega prvenstva v avstrijskem Pressbaumu.

V začetku devetdesetih so se pri vrhu badmintonskih lestvic začela pojavljati imena Tibor Füle, Borut Kuprivec, Laci Varga, Igor Lebar, Karina Sekereš, Nataša Mulič, Natalija Matičič ter Mirjana Krpan. Füle in Kuprivec sta nastopila tudi v slovenski reprezentanci na EP za mladince v Budimpešti. Badmintonska sekcija v Lendavi je štela takrat že preko 40 članov.

Naslednja generacija igralcev, ki je zaznamovala lendavski badminton so: Goran Kerek, Jože Kuprivec, Sandi Török, Jože Lebar, Andrej Nemec. Med badmintonistkami so izstopale Mirjana in Sanja Nađ ter Natalija Petkovič.

Leta 1992 se je vodstvo lendavskega badmintona odločilo za manjšo spremembo in tako je sekcijo ŠŠD Mladost zamenjal Badmintonski klub Mladost. Mlajša generacija igralcev je upravičila ime kluba z Miho Horvatom, Danijelom Novakom, Jernejem Novakom, Vladimirom Petkovičem in med dekleti z Martino Bukovec ter Simono Koncut. Njihovi nastopi na domačih in tujih tekmovanjih niso ostali nezaznamovani. O badmintonu se je, čeprav v vestičkah, pisalo ter tako prispevalo k popularizaciji tega športa v Lendavi.

Konec devetdesetih let je v klub prišel nov val mladih igralcev; Marko Ketler, Simon Pal, Tomaž Skledar, Boštjan Šömen, Matjaž Žalig. Kasneje pride še ena generacija igralcev, in sicer Iztok Utroša, Rok Činč, Iva Lukač in Nika Koncut, ki pa so že na začetku imeli profesionalnega trenerja Denisa Pešehonova iz Ukrajine, ki je s prihodom v klub leta 1998 začel s strokovnim in kvalitetnim delom. Če ostanemo še malo pri Denisu Pešehonovu velja povedati še to, da je z njim klub dosegel kar nekaj odličnih rezultatov. Največje pa sta dosegla skupaj z Mihom Horvatom v moških dvojicah. Bila sta državna prvaka leta 2002 in 2006. Leta 2006 sta bila na EP na Nizozemskem deveta. Le malo je zmanjkalo, pa bi lahko zaigrala tudi v četrtfinalu tega prvenstva. Denis je glavni trener kluba do leta 2008. S sezono 2008/2009 začne treninge voditi Miha Horvat. On je zagotovo dosegel največ od vseh članov BK Mladost in si tekom svoje igralske kariere na treningih doma in v tujini pridobil ogromno izkušenj, katere bo sedaj lahko prenesel na mlajše rodove.

V zadnjih letih vrh slovenskega badmintona kroji še en igralec lendavskega kluba, Iztok Utroša. Ima velik potencial. Leta 2009 je bil tudi že članski državni prvak med

posamezniki, kar nekaj odličnih rezultatov pa je nanizal tudi v konkurenci moških dvojic z bratrancem Miho Horvatom. V zadnjih dveh letih je Iztok na treningih v Ljubljani, kjer trenira pod taktirko ukrajinskega trenerja Nikolaja Pešehonova, vendar mu velik problem predstavlja pomankanje kvalitetnih partnerjev za trening. Tako rezultati v tej sezoni Iztoka ne zadovoljujejo, zato se je odločil, da bo v bližnji prihodnosti poizkusil s treningi v tujini.

Naj omenim še samo organizacijo tekmovanj v Lendavi. Gostijo celo vrsto tekmovanj v Sloveniji, in sicer v vseh starostnih skupinah. Glavno tekmovanje, ki ga organizira lendavski klub ob pomoči Badmintonske zveze Slovenije pa je po novem organizacija Mednarodnega prvenstva Slovenije – Panvita RSL Slovenia International. To tekmovanje so prvič uspešno organizirali maja 2008.

Klubu lahko pripišemo tudi vrsto drugačnih dosežkov kot so: vpeljevanje načrtnega trenerskega dela z že omenjenim trenerjem Pešehonovim in potem Horvatom, nakup badmintonskih tepihov, ki omogočajo vrhunsko izvedbo tekmovanj, organizacijo treningov za študente v Ljubljani in Mariboru ter za rekreativne igralce doma, poletne priprave badmintonistov na novo sezono, na koncu tega pa še vsebadmintonski piknik.

Slika 37: Miha Horvat, odlični lendavski igralec in trener badmintona

Vir: http://www.mladost.si/assets/files/slike/2006_DP04a.jpg

9.3 RAZVOJ BADMINTONA NA DOLENJSKEM

9.3.1 BADMINTONSKI KLUB TOM MIRNA

Sami začetki segajo vse tja v začetek devetdesetih let v Športno zvezo Trebnje, kjer je bil center za šport občine Trebnje. V devetdesetih letih so potekali razni občinski programi v skladu nacionalnega programa. To so bili razni programi za vrhunski šport in tudi za šport mladih.

Leta 1991 so Božič, Sila ter Kapus naredili raziskavo o športnem udejstvovanju občine Trebnje. Ugotovili so, da je na podeželju šport še zelo v povojih, zato so želeli razne športne panoge čimbolj približati ljudem. Marko Kapus, ki je v tem času zaposlen na občini Trebnje, je zadolžen za razvijanje športa v teh krajih. V sodelovanju s Fakulteto za šport priredi nekaj seminarjev za učitelje in otroke. Ti seminarji so zajemali različne športe, med drugim tudi atletiko, gimnastiko, badminton. Ljudem je bilo pomembno družinsko ukvarjanje s športom, za kar je badminton idealen šport. Tudi za vrhunski šport je badminton pomenil izziv. V krajih Veliki Gaber, Trebnje, Mirna, Šentpeter in Mokronog so ljudje prvič dobili stik z žogico in loparjem. Med odmori raznih tekem drugih športov so prirejali ekshibicijske tekme. Kot demonstratorji so sodelovali Miha Šepec, Aljoša Žorga ter Sašo Zrnc. Ti animacijski programi so bili najbolj vplivni v Trebnjem, Mirni in Mokronogu. Kmalu za tem pričneta Čuk in Zrnc prirejati promocijo v okviru dvajset urnih tečajev po širši Dolenjski, tako da se badminton v okviru rekreacije pojavi tudi v Novem Mestu. V tem času pa je na osnovni šoli Mirna učitelj športne vzgoje Velko Kolenc. Ker so takrat promotorji želeli spraviti dvajset urni tečaj v trajnejšo obliko, se je Kolenc takoj odzval, in stik z bazo je bil zgrajen. Kolencu se kmalu pridružita še Sašo Cvelbar ter Bojan Krnc, zelo pomembna prelomnica pa je povezava s podjetjem Tom iz Mokronoga. Tam je bil direktor Janez Dulc poleg njega pa sta delovali še dve zelo pomembni osebi, in sicer Bruno Gričar in Dušan Skerbiš. Vsi zgoraj omenjeni so prisotni na ustanovnem sestanku in 30. maja 1991 se registrira Badmintonski klub Tom. Tom je glavni sponzor kluba od začetka pa vse do danes. Še istega leta v klubu redno zaposlijo Zrneca in Čuka. Zrnc je v klubu igralec in kondicijski trener, Čuk pa je tehnični trener. Takrat se na Fakulteti za šport izvaja tečaj za vaditelje badmintonu in tako pride klub do dodatnega kadra. Tako so se kalili mladi igralci in se ustvarjali vaditelji. Cvelbar, Krnc in Kolenc so skrbeli za nižje kategorije, Čuk in Zrnc pa sta trenirala »špico«.

Na začetku so treningi potekali v mirnski dvorani, kjer so bila tri igrišča, vendar je število članov strmo naraščalo, zato ta dvorana postane premajhna, zato so se leta 1993 so se preselili v Trebnje, kjer je bila dvorana dosti večja. Čuk poleg trenerskega dela skrbi še za promocijo in pripelje nekaj odličnih igralcev tudi iz drugih klubov. Iz Pirnič pripelje Uršo Plahutnik in kmalu še Nino Šumi, ki sta bili takrat najboljši mladinki v Sloveniji. Imeli so izjemen sistem dela in že zelo kmalu se pokažejo rezultati. Zrnec je bil v tistem času že tako eden najboljših in je tudi osvojil več naslovov državnega prvaka pri moških posamezno, po najvišjih mestih pa so začeli posegati tudi najmlajši. Že leta 1992 so na pionirskem in mladinskem državnem prvenstvu najmlajši v svojih kategorijah začeli opozarjati nase, vendar je bilo prelomno naslednje leto, ko so na Bitu osvojili kar štiri naslove od petih možnih. Igralci tiste generacije so bili: Urša Plahutnik, Nina Šumi, Jasna Zakrajšek, Aleš Murn, Dušan Skerbiš ml. in Uroš Kirm. Žal večina teh igralcev kmalu po prestopu med člane preneha z igranjem badmintona, ostaneta pa Aleš Murn in Dušan Skerbiš ml., ki sta vse boljša.

Ker klub vseskozi skrbi, da se badminton izvaja tudi kot dejavnost v okviru športne vzgoje, v klub ves čas prihajajo novi mladi igralci, ki so željni igranja badmintona. Naslednja generacija prinese nove talente, med njimi gotovo dva največja, to sta sestri Špela in Urša Silvester. Dosegli sta ogromno odličnih rezultatov v vseh kategorijah, potem pa ju je žal ustavila prometna nesreča. Poleg njiju takrat prihajajo na dan še drugi odlični igralci: Matevž Bajuk, Aljoša in Urban Turk, Grega Skerbiš, Tadej Jezernik, Taja Strmole ter Jerca Bajuk. Tudi oni dosežejo odlične rezultate, vendar predvsem v kategoriji mladincev.

Po letu 2000 pa v klubu pride do določenih nesoglasij in leta 2001 iz kluba prostovoljno odide Mile Čuk. Leta 2002 vlogo trenerja prevzame Dušan Skerbiš ml., pomaga pa mu Aleš Murn. Oba sta takrat tudi sama kot igralca v vrhu slovenskega badmintona. Organizacijo kluba vodijo starejši člani, vendar pride do krize, saj Skerbiš in Murn odideta na študij v Ljubljano. Leto za tem Dušan odide za pol leta na študij na Dansko, kjer se ogromno nauči tudi kot trener, saj je Danska znana kot dežela badmintona. Pridobi tudi veliko izkušenj za delo z najmlajšimi. Leta 2004 se vrne v Slovenijo in v sezoni 2004/2005 v celoti prevzame vodenje kluba. Na Mirni je zgrajena nova dvorana s šestimi igrišči in tako se klub ponovno vrne na Mirno.

Klub prvi večji uspeh doseže že leta 2003, ko postanejo ekipni državni prvaki. Zlata leta klub doseže po letu 2006. Od tega leta dalje pa do danes je bil klub vsako leto ekipni državni prvak. V vitrini ima skupno že pet naslovov ekipnih državnih prvakov, kar je za tako mlad klub izjemen dosežek. Zagotovo pa si bodo Mirnčani najbolj zapomni državno

prvenstvo leta 2008, ko je njihov igralec Aleš Murn osvojil vse tri naslove državnega prvaka.

Klub je v svoji zgodovini organiziral kar nekaj tekmovanj. Leta 2003 je na Mirni potekalo Mednarodno prvenstvo Slovenije s kar nekaj zvenečimi evropskimi igralci badmintona. Že od leta 1994 dalje klub organizira tudi Mednarodno prvenstvo Slovenije za mladince, tako imenovan Tom Junior Open. Od leta 2000 je tekmovanje tudi v evropskem koledarju tekmovanj, zato to tekmovanje pri mladincih šteje za evropsko mladinsko lestvico. Poleg teh mednarodnih tekmovanj je klub organiziral tudi že veliko domačih tekmovanj. Leta 2008 in 2009 je organiziral tudi državno prvenstvo.

Slika 38: Igralci Toma na podelitvi za športnika leta v Trebnjem

Vir: <http://www.bk-tom.si/?cat=6>

9.4 RAZVOJ BADMINTONA NA ŠTAJERSKEM

9.4.1 BADMINTONSKI KLUB KUNGOTA

Zgodovina Badmintonskega kluba Kungota je najlepše vidna kar tako, da pogledamo kako so pomembni dogodki zaznamovali vsako leto posebej oziroma kaj se je v klubu pomembnega zgodilo po letih vse od ustanovitve kluba pa do danes.

Leto 1999:

- Ustanovitev kluba 25.10.1999
- Predsednik kluba postane Igor Stropnik
- Klubski člani začnejo z vadbo na igriščih OŠ Kungota

Leto 2000:

- Registracija kluba pri Badmintonski zvezi Slovenije
- Šolski krožki na OŠ Zgornja Kungota, OŠ Spodnja Kungota, OŠ Sladki Vrh

Leto 2001:

- Prva udeležba kluba na državnem prvenstvu Slovenije do 11 let – 3 medalje
- Nastane prva spletna stran kluba – izdelek člana Boštjana Kodriča
- Badmintonski klub Kungota je športni klub leta občine Kungota

Leto 2002:

- Na državnem prvenstvu do 11 let klub osvoji 13 medalj – državni prvaki v dveh kategorijah
- Na državnem prvenstvu do 13 let – 2 medalje
- Prva udeležba na turnirjih v tujini – Friedrichshafen, Nemčija, mladinsko tekmovanje – 2 medalje
- Ponovno je klub športni klub leta 2002 občine Kungota

Leto 2003:

- Državno prvenstvo do 11 let – 5 medalj, državni prvaki v eni kategoriji
- Državno prvenstvo do 13 let – 6 medalj
- Državno prvenstvo do 15 let – 2 medalje
- Državno osnovnošolsko prvenstvo Slovenije – 3.mesto OŠ Kungota
- Klub se preseli na igrišča športne dvorane Hlade v Zgornji Kungoti

Leto 2004:

- Državno prvenstvo do 11 let – 5 medalj
- Državno prvenstvo do 13 let – 15 medalj – državni prvaki v vseh petih možnih kategorijah
- Državno prvenstvo do 19 let – 1 medalja
- Državno osnovnošolsko prvenstvo Slovenije – 1. mesto OŠ Kungota
- Friedrichshafen, Nemčija, mladinsko tekmovanje – 3 medalje
- Organizacija državnega prvenstva do 13 let v Kungoti

Leto 2005:

- Državno prvenstvo do 11 let – 1 medalja
- Državno prvenstvo do 13 let – 6 medalj, državni prvaki v štirih kategorijah
- Državno prvenstvo do 15 let – 10 medalj, državni prvaki v eni kategoriji
- Državno prvenstvo do 17 let – 4 medalje
- Državno osnovnošolsko prvenstvo Slovenije – 1. mesto OŠ Kungota
- Friedrichshafen, Nemčija, mladinsko tekmovanje – ena zlata medalja, ena srebrna medalja
- Organizacija državnega prvenstva do 13 let in pa do 15 let v Kungoti
- Dve članici kluba v kadetski državni reprezentanci
- Klub je športni klub leta občine Kungota
- Predsednik kluba postane Janez Stajniko

Leto 2006:

- Državno prvenstvo do 13 let – 2 medalji
- Državno prvenstvo do 15 let – 7 medalj, državni prvaki v štirih kategorijah
- Državno prvenstvo do 17 let – 3 medalje
- Državno prvenstvo do 19 let – 5 medalj
- Državno člansko ekipno prvenstvo skupine B – 1. mesto
- Državno osnovnošolsko prvenstvo Slovenije – 1. mesto OŠ Kungota
- Friedrichshafen, Nemčija, mladinsko tekmovanje – dve zlati medalji, ena srebrna medalja
- Organizacija državnega prvenstva do 15 let v Kungoti
- Klub je športni klub leta občine Kungota
- V klubu se zaposli nov trener badmintona Aleš Forjan
- Delovati začne krožek na OŠ Pesnica

Leto 2007:

- Državno prvenstvo do 11 let – 7 medalj
- Državno prvenstvo do 13 let – 2 medalji
- Državno prvenstvo do 15 let – 11 medalj, državni prvaki v štirih kategorijah
- Državno prvenstvo do 17 let – 9 medalj
- Državno prvenstvo do 19 let – 5 medalj, državni prvaki v eni kategoriji
- Državno osnovnošolsko prvenstvo Slovenije – 1. mesto OŠ Kungota
- Friedrichshafen, Nemčija, mladinsko tekmovanje – sedem medalj, ena zlata medalja
- Mednarodno ekipno tekmovanje do 15 let, Češki Krumlow, Češka – 1. mesto
- Klub je športni klub leta občine Kungota
- Organizacija državnega prvenstva do 15 let v Kungoti
- Organizacija priprav za kadetsko reprezentanco Slovenije
- Štirje člani kluba v kadetski reprezentanci Slovenije
- Delovati začnejo krožki na OŠ Kamnica, OŠ Draga Kobala, OŠ Franca Rozmana Staneta in OŠ Polskava

Leto 2008:

- Državno prvenstvo do 11 let – 5 medalj
- Državno prvenstvo do 13 let – 6 medalj, državni prvaki v eni kategoriji
- Državno prvenstvo do 15 let – 3 medalje
- Državno prvenstvo do 17 let – 13 medalj, državni prvaki v štirih kategorijah
- Državno prvenstvo do 19 let – 8 medalj
- Državno ekipno prvenstvo do 17 let – 1. mesto
- Osnovnošolsko državno prvenstvo Slovenije – 3. mesto
- Državno prvenstvo Slovenije - 2 medalji, Tina Kodrič državna prvakinja
- Friedrichshafen, Nemčija, mladinsko tekmovanje - ena medalja
- Mednarodno mladinsko prvenstvo Švice – ena medalja
- Mednarodno mladinsko prvenstvo Slovenije – ena medalja
- Organizacija državnega prvenstva do 11 in do 17 let v Kungoti
- Organizacija tretjega A turnirja v Kungoti
- Organizacija priprav za kadetsko reprezentanco Slovenije
- Pet članov kluba v mladinski reprezentanci Slovenije
- Trener kluba Aleš Forjan postane selektor mladinske in kadetske reprezentance Slovenije
- Šest mladih članov pridobi naziv vaditelja badmintona (Zgodovina kluba, 2009).

Slika 39: Igralci BK Kungota na DP do 15 let v Kungoti, 2006

Vir: <http://www.badminton-kungota.com/galerija/dp152006/velike/dp15200687.jpg>

Z Badmintonskim klubom Kungota tudi zaključujem to poglavje. Kot sem že na začetku omenila, sem se v tem poglavju omejila res samo na tiste klube, ki so na svojem področju najbolj vidni pri razvoju badmintona v Sloveniji. Morda sem kakšen klub izpustila tudi zato, ker sem njegov vidni delež pri razvoju napisala že v kakšnem izmed prejšnjih poglavij.

V tem poglavju so omenjeni klubi iz Ljubljanske regije, Štajerske, Dolenjske in Prekmurja. Resnica je, da za enkrat badminton še ni zaživel v ostalih predelih Slovenije. Morda je kakšen klub sicer registriran pri zvezi, vendar gre zgolj za klub, ki se le rekreativno ukvarja s tem športom in morda člani tega kluba nastopijo le na kakšnem rekreativnem turnirju zgolj za zabavo. Morda bi ravno tu morala na delo Badmintonska zveza, saj bi se z dobro propagando in dobrim kadrom, badminton zagotovo lahko bolj razširil še na Gorenjsko, Primorsko in drugam po Sloveniji, kjer še vlada badmintonsko zatišje.

10. SKLEP

Namen diplomskega dela je bil predstaviti zgodovinski razvoj badmintona v Sloveniji. Prikazala sem pogloblitve značilnosti posameznih obdobj v svetovni in predvsem v slovenski zgodovini badmintona.

Diplomsko delo je monografskega tipa ter sloni na dokumentacijskem gradivu (knjižnem in elektronskem) s področja badmintona. Ker je slovenske literature na tem področju zelo malo, sem posegla tudi po tuji literaturi. Veliko podatkov sem zbrala v posameznih klubih z metodo razgovora, največ podatkov pa sem dobila iz internetnih virov. Nekaj gradiva sem pridobila tudi iz določenih biltenov, ki so izšli ob raznih velikih tekmovanjih, nekaj pa s pomočjo revije Radar. Ves slikovni material je bil zbran v posameznih badmintonskih klubih, strokovnih knjigah in revijah ter predvsem na internetnem spletu.

Ugotovljeno je bilo, da se je badminton v Sloveniji pojavil dokaj pozno. Vendar pa se je v teh dobrih petdesetih letih še kar dobro razvil, še posebej zato, ker je badminton šport, ki v Sloveniji, vsaj tekmovalno, ni preveč popularen. V tem času je bilo storjenega kar nekaj. Badminton se je začel igrati v Ljubljani. Kmalu za tem je bila ustanovljena Badmintonska zveza Slovenije. Nastajati so začeli novi klubi, vendar predvsem v Ljubljani in njeni okolici. Vzpostavljena je bila povezava s tujino, s časom pa tudi Slovenija postane organizatorica badmintonskih tekmovanj. Pohvalimo se lahko tudi z lepo zbirko odličnih rezultatov slovenskih igralcev badmintona v tujini. Badminton je po osamosvojitvi Slovenije pridobil predvsem na množičnosti. Pojavi se ogromno število rekreativnih igralcev, česar pa ne moremo reči za tekmovalni badminton. Seveda je število klubov in tekmovalcev naraslo, vendar ne v taki meri kot bi bilo pričakovati. Badmintonska zveza si v zadnjem času zastavlja visoke cilje, ki pa jih težko izpelje že zaradi samega pomankanja financ. Badminton je v Sloveniji medijsko zelo slabo podprt, posledično pa tako zveza težko dobi še kako potrebne sponzorje. Poleg tega je badminton kot športna panoga nizko kategoriziran tudi pri Olimpijskem komiteju Slovenije, kar predstavlja še dodatno težavo pri pridobivanju denarnih sredstev.

Moje mnenje je, da Badmintonsko zvezo ne čaka ravno lahko delo, če bodo hoteli razvoj slovenskega badmintona peljati v koraku z razvojem badmintona v svetu. Kljub temu, da je bilo v vseh teh letih narejenega kar nekaj, pa bi izpostavila nekaj stvari, ki bi po mojem mnenju lahko pripomogle k še boljšemu razvoju badmintona pri nas.

V enem izmed zadnjih poglavij diplomskega dela sem opisala razvoj badmintona na klubski ravni. Tukaj bode v oči predvsem dejstvo, da je največ klubov v Ljubljani, sledi Maribor, nato pa samo še Prekmurje in pa Dolenjska. Kaj pa ostali predeli Slovenije?

Kaj je s Primorsko, Gorenjsko, Koroško? Zagotovo bi bilo dobro, če bi zveza poizkusila s širjenjem badmintona tudi v te kraje. Tako bi v slovenski badminton prišli novi ljudje, ki bi gotovo z novimi, svežimi idejami na tak ali drugačen način pomagali pri razvoju in prepoznavnosti badmintona doma in v svetu.

Druga stvar, ki bi jo izpostavila, je sodelovanje s šolami in fakultetami. Zelo malo klubov je povezanih s šolami, pa čeprav bi ravno od tam lahko črpali največ mladih igralcev. Prav tako bi lahko badminton večjo vlogo odigral tudi na fakultetah, kjer bi se mladi lahko seznanili s tem športom in morda bi se kdo od študentov tako navdušil nad njim, da bi to dejavnost predstavil v svojem domačem kraju, kjer morda ljudje badmintona še ne poznajo.

Za sam tekmovalni badminton je po mojem mnenju velika škoda ravno propad nacionalnega badmintonskega centra. Glede na to, da je top igralcev v Sloveniji že tako malo, je res škoda, da vsaj ti ne trenirajo skupaj. Tako trenirajo vsak v svojem klubu in prepogosto se zgodi, da marsikdo nima ne dobrih sparing partnerjev, niti ne dovolj dobrih pogojev za sam trening. Prej ali slej bodo mladi igralci, ki prihajajo potrebovali dobre pogoje za treniranje ter res strokovno voden trening. Vprašanje pa je, ali res vsi klubi to tekmovalcu lahko zagotovijo. Ne bi smeli dopustiti, da bi mladi perspektivni igralci, ki imajo željo in voljo, prenehali z igranjem iz tovrstnih razlogov.

Seveda pa je za vse to potrebno imeti dovolj finančnih sredstev, ki pa jih zveza nima veliko. Morda bi pomagalo, če bi poizkusili pritegniti medije. Veliko se verjetno ne bi spremenilo, bi bil pa zato badminton bolj poznan in morda bi zveza lažje dobila kakšnega sponzorja. Glede na to, da danes v medijih lahko zasledimo že vse mogoče, je moje mnenje, da bi prava oseba tudi badminton lahko zelo hitro popeljala v slovenski medijski prostor.

To diplomsko delo torej prinaša kar nekaj bogatih informacij za tiste, ki jih zgodovina badmintona v Sloveniji zanima. Opisan je razvoj badmintona pri nas, od samih začetkov pa do danes. V prihodnosti je pred Badmintonsko zvezo Slovenije še veliko dela. Na srečo so trenutno na vodilnih mestih možje, ki so izredno sposobni in imajo radi badminton. Ravno zato, sem mnenja, da se bo badminton v bodoče dobro razvijal. Sama bom to z zanimanjem spremljala.

11. LITERATURA

Alič, D. (2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

Andrej in Maja Pohar; skupaj sta nastopala tudi v tujih klubih. Pridobljeno 20.4.2009, iz http://www.badminton-olimpija.com/arhiv/avgsep2004/fos_1_v.jpg

Badminton (History and development). Pridobljeno 2.4.2009, iz <http://en.wikipedia.org/wiki/Badminton>

Badminton pri nas. Pridobljeno 16.3.2009, iz <http://www.badminton-ljubljana.si/badminton-d-zgodovina.asp>

Badmintonski klub Medvode-ustanovitev in dosedanji razvoj. Pridobljeno 27.10.2009, iz <http://www.badmintonklubmedvode.si/?id=10>

Balkanska prvaka v igri moških dvojic, Miha Vilar in Bojan Strah
Od zabave v Badminton Parku do OI. *Radar*, (1990),164, str. 125.

Božično-novoletni turnir šole badmintona. Pridobljeno 20.4.2009, iz <http://www.badminton-ljubljana.si/Galerije/2turnir08m/photo327.htm>

BWF World Championship. Pridobljeno 25.8.2009, iz http://en.wikipedia.org/wiki/BWF_World_Championships

Details of affiliated national organisations. Pridobljeno 21.9.2009, iz <http://www.eurobadminton.org/page.aspx?id=525>

Doma izdelana badmintonska žogica iz leta 1957
Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo

Ekipa Celovca – ATUS Klagenfurt. Pridobljeno 19.3.2009, iz http://www.askoe-klagenfurt.at/images/history/3_big.jpg

Erste Europa-Meisterschaften im Badminton (1986). Bilten.

European B-group team championships (Helvetia Cup). Pridobljeno 6.9.2009, iz

[http://en.wikipedia.org/wiki/Helvetia_Cup/EBTC_results\(1\).pdf](http://en.wikipedia.org/wiki/Helvetia_Cup/EBTC_results(1).pdf)

Gregor Berden, mednarodni prvak Francije in dvakratni udeleženec vseangleškega prvenstva

Od zabave v Badminton Parku do OI. *Radar*, (1990),164, str. 121.

Horvat, M. (2007). *Spremembe pravil in način štetja skozi zgodovino badmintona*. Diplomsko delo, Ljubljana: Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport.

H.S.Uber med predstavitvijo pokala za zmagovalno vrsto ekipnega tekmovanja žensk
Od zabave v Badminton Parku do OI. *Radar*, (1990),164, str. 113.

Igra »Le Jeu de volant«. Pridobljeno 15.1.2009, iz

<http://www.historyofbadminton.com/id4.html>

Igralci BK Kungota na DP do 15 let v Kungoti, 2006. Pridobljeno 2.5.2009, iz

<http://www.badminton-kungota.com/galerija/dp152006/velike/dp15200687.jpg>

Igralci Toma na podelitvi za športnika leta v Trebnjem. Pridobljeno 2.5.2009, iz

<http://www.bk-tom.si/?cat=6>

Kustec, A., Nagode, M. in Žorga, M. (2001). *Priročnik za trenerje badmintona*. Ljubljana: Badmintonska zveza Slovenije.

Logo odprtega prvenstva Anglije. Pridobljeno 4.2.2009, iz

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/d/d3/Allengland_logo.jpg

Lučka Križman, prva in edina Slovenka s kolajno z evropskega prvenstva v badmintonu
Od zabave v Badminton Parku do OI. *Radar*, (1990),164, str. 120.

Marta Amf Kovač, 35-kratna slovenska prvakinja in leta 1977 odlična na svetovnem prvenstvu

Od zabave v Badminton Parku do OI. *Radar*, (1990),164, str. 121.

Matevž Bajuk; neizbrušen biser slovenskega badmintona. Pridobljeno 20.4.2009, iz

<http://www.badminton-zveza.si/galerija/20090328/velike/090329147.jpg>

Matjaž Zaletel

Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

Mednarodno prvenstvo Slovenije, Lendava 2009. Pridobljeno 20.4.2009, iz <http://www.badminton-zveza.si/galerija/20090515/velike/090515182.jpg>

Miha Horvat, odličen lendavski igralec in trener badmintona. Pridobljeno 10.9.2009, iz http://www.mladost.si/assets/files/slike/2006_DP04a.jpg

Miha Šepec, eden naših najboljših tekmovalcev v evropski seriji in na svetovnih turnirjih grand prix

Od zabave v Badminton Parku do OI. *Radar*, (1990),164, str. 124.

Najbolj znameniti lovoriki: Thomasov in Uberjev pokal

Od zabave v Badminton Parku do OI. *Radar*, (1990),164, str. 110.

Najpogosteje zastavljena vprašanja v zvezi z badmintonom. Pridobljeno 15.4.2009, iz <http://www.argus-klub.si/argus.htm>

Nikolaj Pešehonov na otvoritvi olimpijskih iger v Peking. Pridobljeno 15.3.2009, iz <http://www.badminton-ljubljana.si/Galerije/OI08-otvoritev/photo702.htm>

O badmintonu. Pridobljeno 16.3.2009, iz

<http://www.badminton-ljubljana.si/badminton-obadmintonu.asp>

O BZS. Pridobljeno 10.9.2009, iz

<http://www.badminton-zveza.si/index.php>

O klubu. Pridobljeno 20.9.2009, iz

<http://www.bit-badminton.com/node/328>

Od zabave v Badminton Parku do OI. *Radar* (1990), 164, str. 106-128.

Otvoritev slovenskega pionirskega šolskega prvenstva v Braslovčah leta 1968

Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

Pohar. A. (2008). *Največji dosežki v badmintonu*. Neobjavljeno delo.

Posestvo Badminton Park v Gloucestershiru v Angliji v 19. stoletju in leta 2007.
Pridobljeno 2.2.2009, iz

http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/2b/BadmintonMorris_edited.jpg

Prizorišča svetovnih prvenstev. Pridobljeno 2.2.2009, iz

http://www.badminton.de/WM_Statistik.946.0.html?&L=0

Prva ekipa BK Medvode. Pridobljeno 2.5.2009, iz

<http://www.badmintonklubmedvode.si/index.php?id=9&showIt=18>

Prvi in zadnji naslovi državnih prvakov Olimpijinih igralcev . pridobljeno 20.4.2009, iz

<http://www.badminton-olimpija.com/arhiv/janavg2007.htm>

Od zabave v Badminton Parku do OI. *Radar*, (1990),164, str. 117.

Prvo državno prvenstvo SFRJ – Ljubljana 30.11. in 1.12.1958

Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

Prvo tekmovanje za naslov prvakov Slovenije, 17. in 18.5.1958

Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

Prvo žrebanje za Thomasov pokal leta 1948 v Londonu

Od zabave v Badminton Parku do OI. *Radar*, (1990),164, str. 111.

Rekviziti za igro »Battledore and shuttlecock«. Pridobljeno 15.1.2009, iz

<http://www.badminton-wolfsberg.com/templatura/images/favicon.ico>

Reprezentanca Jugoslavije na 10. mednarodnem turnirju za »Zlato pero« 1982

Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

Sir George Thomas Bart. Pridobljeno 2.2.2009, iz

<http://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/9/9c/GeorgeAlenThomas.jpg>

Stane Koprivšek, četrtfinalist EP 1978 v igri moških dvojic

Od zabave v Badminton Parku do OI. *Radar*, (1990),164, str. 122.

Sudirman Cup. Pridobljeno 20.8.2009, iz

http://en.wikipedia.org/wiki/Sudirman_Cup

Športni center Bit z dvanajstimi badmintonskimi igrišči. Pridobljeno 15.3.2009, iz <http://www.bit-center.net/slike/slika-badminton1.jpg>

Thomas Cup. Pridobljeno 20.8.2009, iz http://en.wikipedia.org/wiki/Thomas_Cup

Tretje prvenstvo LRS v badmintonu, Murska Sobota
Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

Uber Cup. Pridobljeno 20.8.2009, iz http://en.wikipedia.org/wiki/Uber_Cup

Uradni logotip svetovnega prvenstva do leta 2006. Pridobljeno 2.2.2009, iz http://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/e/e3/Logo_ibf_main.jpg

Zgodovina kluba. Pridobljeno 29.10.2009, iz <http://www.badminton-kungota.com/strani.php?kje=1>

Zgodovinski razvoj igre v svetu. Pridobljeno 16.3.2009, iz <http://www.badminton-ljubljana.si/badminton-sv-zgodovina.asp>

Zgodovinski uspeh Matevža-za »piko na i« zmanjkal kanček sreče. Pridobljeno 2.10.2009, iz http://www.badminton-zveza.si/index.php?show_novica=684

Zmagovalna ekipa pokala Slovenije 1971
Alič, D.(2007). *Razvoj badmintona v Sloveniji*. Neobjavljeno delo.

Ženske med igro »Battledore and shuttlecock«. Pridobljeno 15.1.2009, iz <http://www.historyofbadminton.com/id4.html>

Žorga M. in Nagode M. (1992). *Gradivo za seminar za vaditelje badmintona*. Ljubljana: Badmintonska zveza Slovenije.

Ustni vir:

Batis, Gašper (20.3.2009)

Kovač, Marta (29.3.2009)

Pohar, Andrej (24.4.2009)

Pohar, Maja (24.4.2009)

Skerbiš, Dušan (15.3.2009)